စာအုပ်တိုက်

ရွှေမင်း <နေမြို့>

မြို့ ငရာဇာ

ပထမပိုင်း

အခန်း <၁> ကျွန်ုပ်၏ရင်ဘတ်ကိုလာမှန်သော ကျည်ဆန်

အခန်း <၂> ကြံ့ဝတိုင်းရှာနှင့် ဆရာမလေးများ

အခန်း <၃> အသက်နှင့် အသားစိန်ပြေးတမ်း

အခန်း <၄> ဗိုက်ကလေး၏ ထူးခြန်းသော စကားလေးလုံး

အခန်း <၅> ဝေယျာဝစ္စ ရင်ခုန်သံ

အခန်း <၆> အချစ် = အချစ်

အခန်း <၇> ဗိုက်ကလေးနှင့် ဝုန်း ဒိုင်း ဝှမ်း ရင်ခုန်မှု

အခန်း <၈> ကျွန်ုပ် နှင့် တီချာ

အခန်း <၉> ငရဲအိပ်မက်

အခန်း <၁၀> တစ်ပင်ကိုတစ်ပင် ယှက်စေသော့

ဒ ရို င် း မ င် း မ င် း ေ အာ င်

သံယောဇဉ်

ကျွန်ုပ်နှင့် ဗိုက်ကလေးသည်နှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်လက်တွဲခဲ့သော ဆရာတပည့်သမီးယောကျ္ဖြစ်သည်။

နှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်ကာလအတွင်းတွင်ခွန်းကြီးခွန်းငယ် ကတောက်ကဆမခန့်မသင့်လျှင် ဖြစ်ကြဖူးသည်သာသို့သော်... တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်မမြင်ချင် လောက်အောင် မုန်းတီး၍ပွက်ပွာမသွားခဲ့စဖူး။

သို့တစေ

မဝေးကွာလှသေးသောအချိန်ကဗိုက်ကလေးသည် အကြောင်းတစ်ခုဖြင့် ကျွန်ုပ်ကိုသူစိမ်းပြင်ပြင် ထားခဲ့ကာထွက်ခွာ ပြေးခဲ့ဖူးသည်။

ထိုအခါမှ ဗိုက်ကလေးကိုလွမ်းဆွတ်တမ်းတစိတ်တို့သည် နှလုံး သားတွင်တနုံ့နုံ့ ခံစားရသည်။

သံယောဇဉ်ဟူသည် အတူနေစဉ်က ငုပ်ကောင်အဖြစ်ရှိခဲ့ပြီး ခွဲခွာရသည့်အခါမှ အစွမ်းပြတော့သည် တကားဟုသံယောဇဉ်ကိုနားလည်လာရပါတော့သည်။လူသားတိုင်းခံစားဖူးကြပါလိမ့်မည်။

မြိုင်ရာဇာ တွတ်ပီ

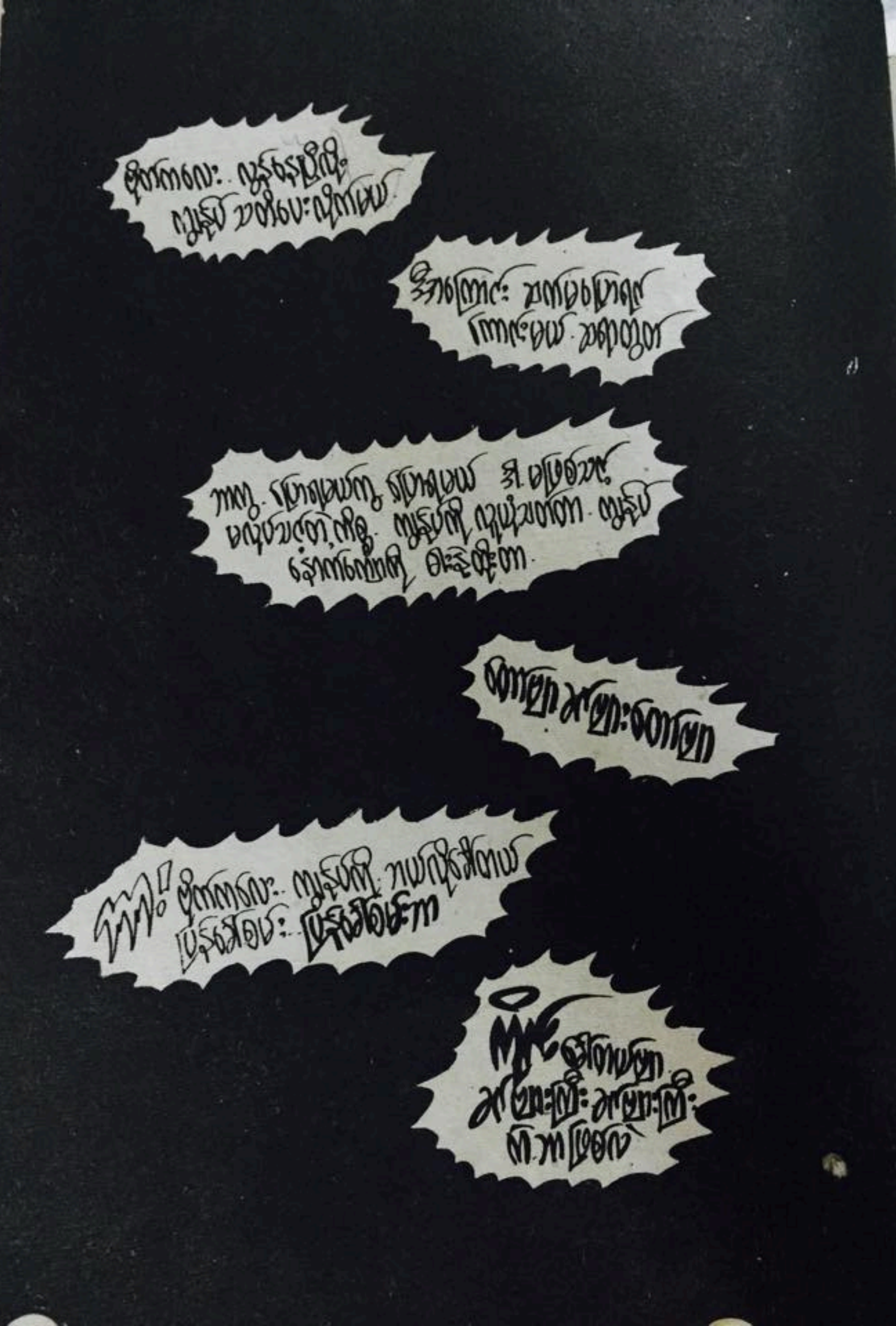
ဗိုလ်ကလေး.. လွန်ခဲ့ပြီလို့ ကျွန်ုပ် သတိပေးလိုက်မယ်.
ဒီအကြောင်း သက်မှတ်ပြောရန် ကြောင်းမယ်. သစ္စာတွေ
အကျ.. ပြောရမယ်ကျ.. ပြောရမယ် ဒီ.ဗိုလ်မှူးသား မလုပ်သင့်တာ လုပ်ခဲ့. ကျွန်ုပ်ကို လှုပ်သတ်တာ. ကျွန်ုပ် နောက်ကျောကို ဓားနဲ့ထိုးတာ.
တော်စမ်း ဆိတ်စမ်း တော်စမ်း
ဟား! ဗိုလ်ကလေး.. ကျွန်ုပ်ကို ဘယ်လိုစိတ်တယ် ပြန်လှည့်ပေး.. ပြန်လှည့်ပေးကွာ
ဟိုး တော်စမ်း အမှားကြီး အမှားကြီး ဂ.ဘ ဖြစ်လေ

ခ..ခင်ဗျား..

မှိုကြီးကလေး... မှိုကြီးကလေး... ကျွန်ုပ်
မှားသွားပြီ... မှိုကြီးကလေးရေ...
ဟား
ဟင်း ဘယ်မှာလဲ
ရော့ဗျ. မှိုကြီးကလေးရေ. ကျွန်ုပ်ကို
အနာကြီး နာသွားပြီဟး..

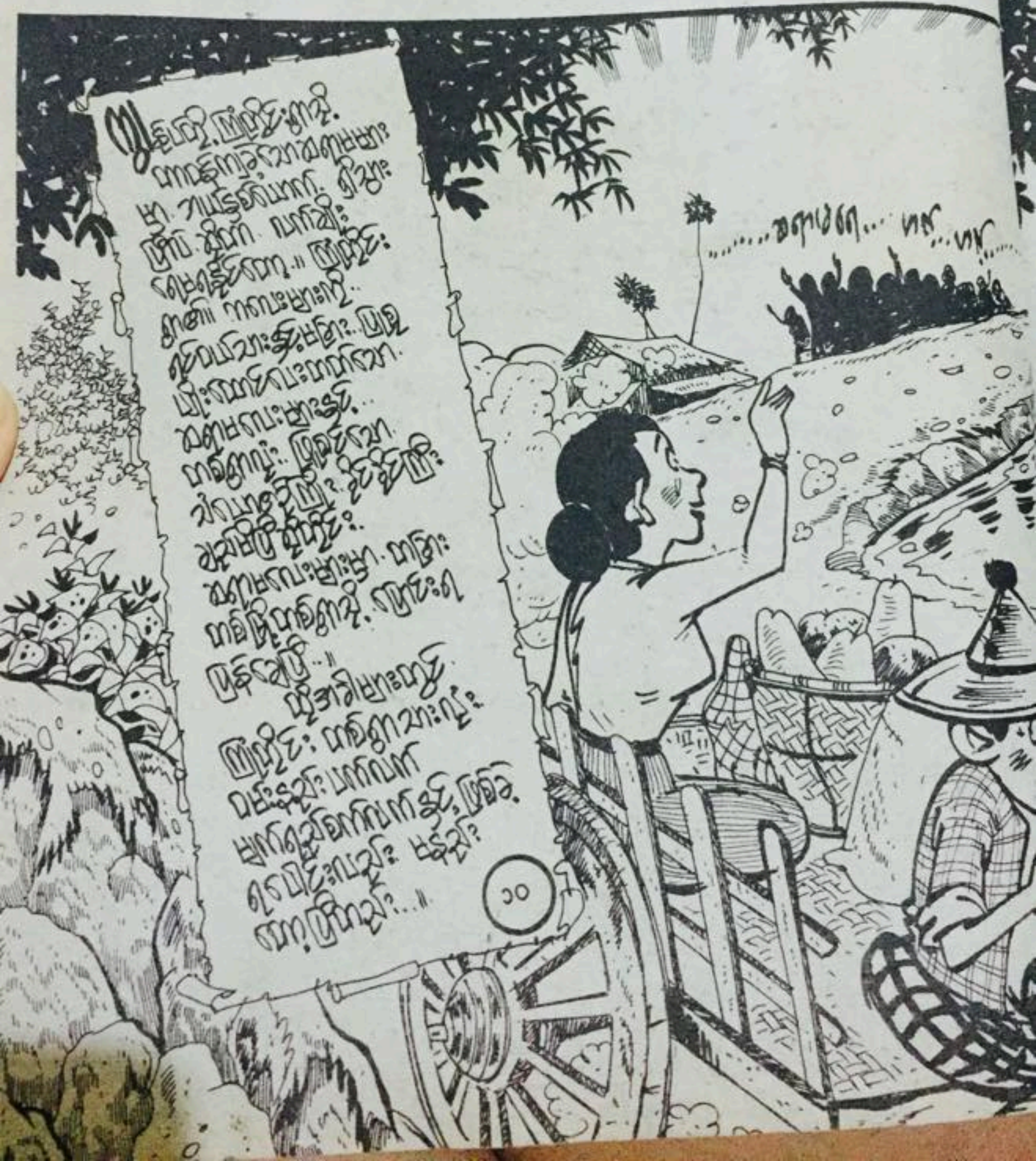
......ဆရာမလေရေ... ဟေ့... ဟေ့......

အ! ကယ်ပါ ကယ်ကြပါ

၁၂

၁၆

ကောင်းပါပြီရှင်!
၁၃

ဟီး
ဟား
သူကြီး
၁၇

ရှူး.. ရှူး.. မိုက်ကလေး ရှူး..
၁၉

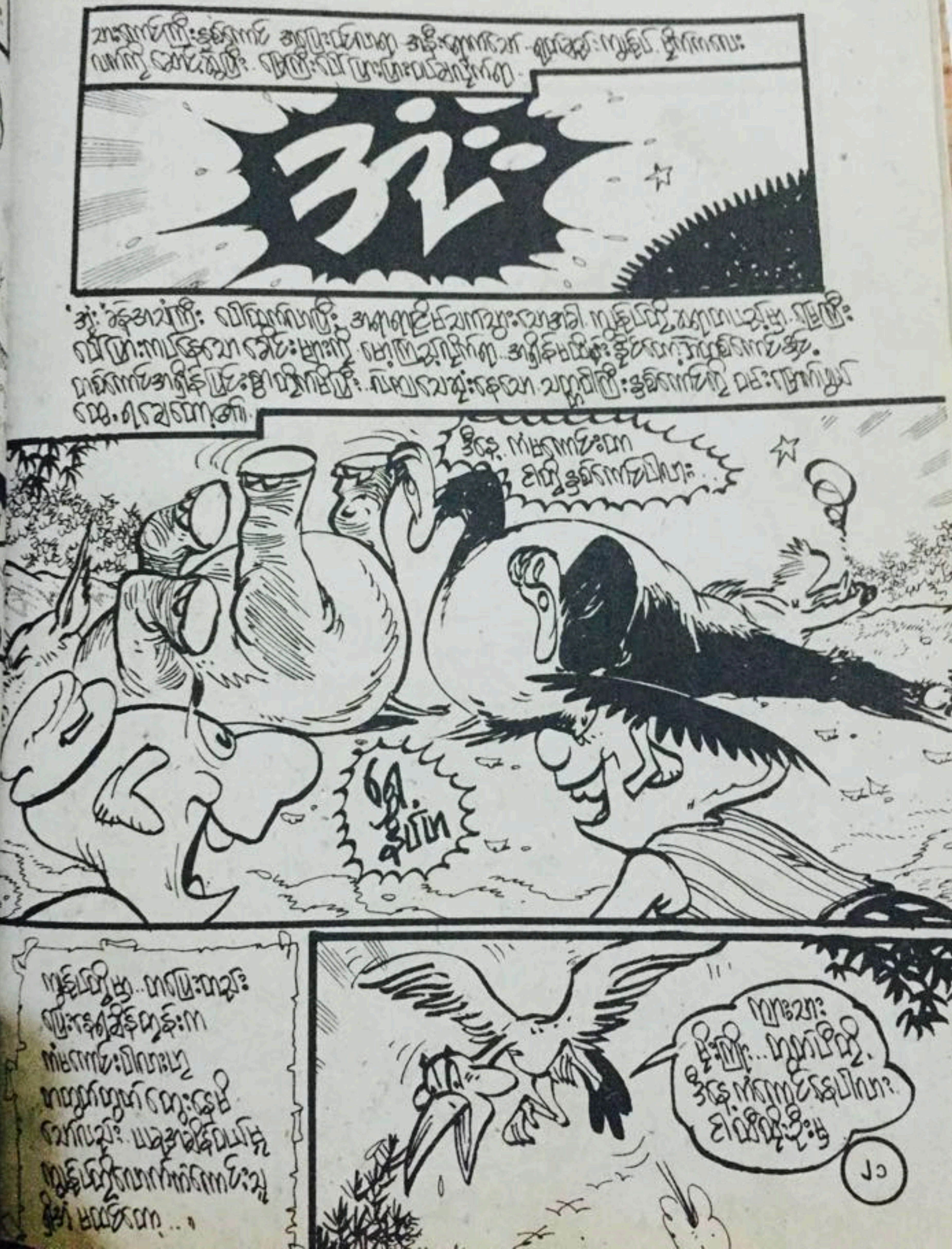

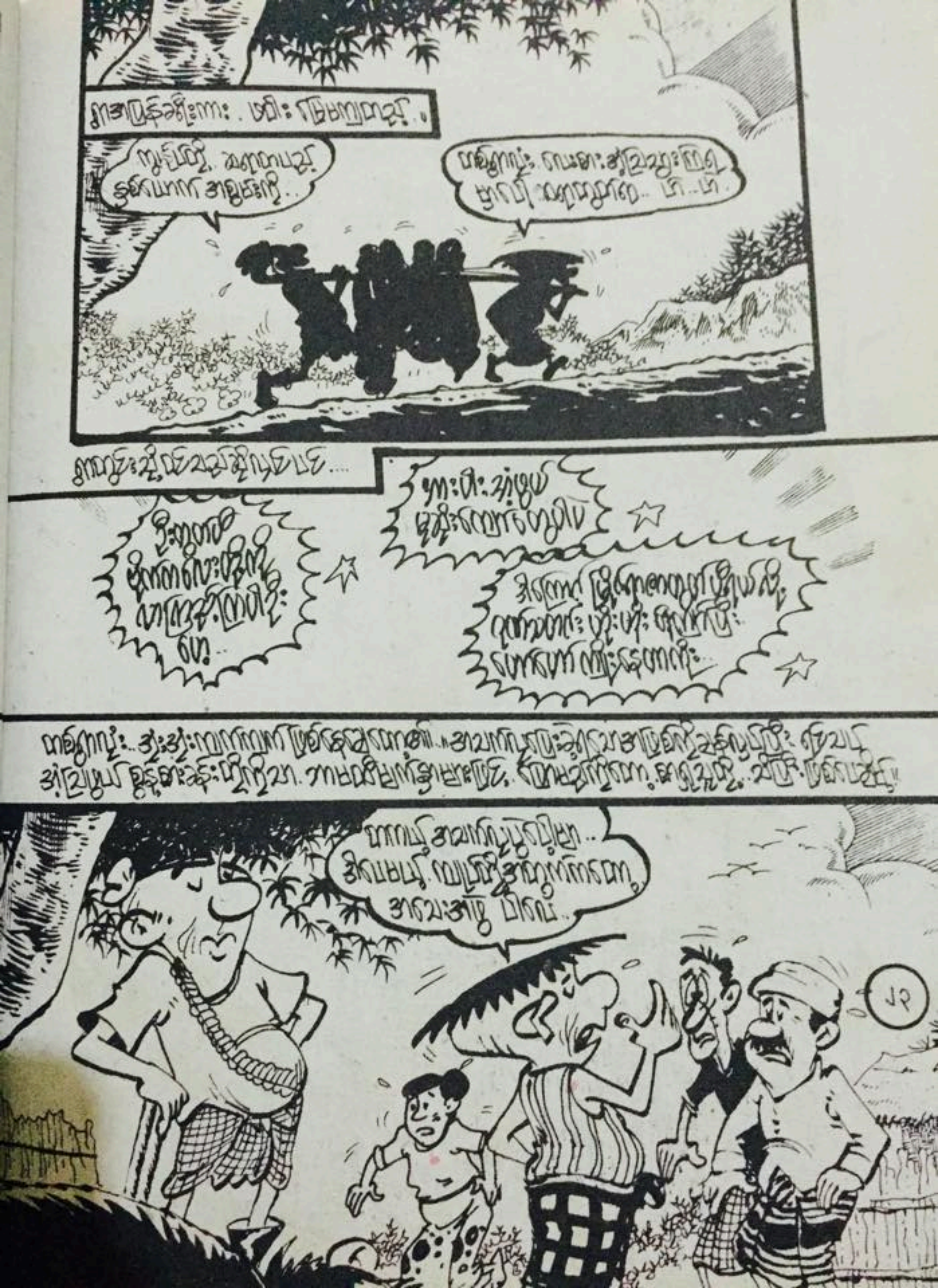

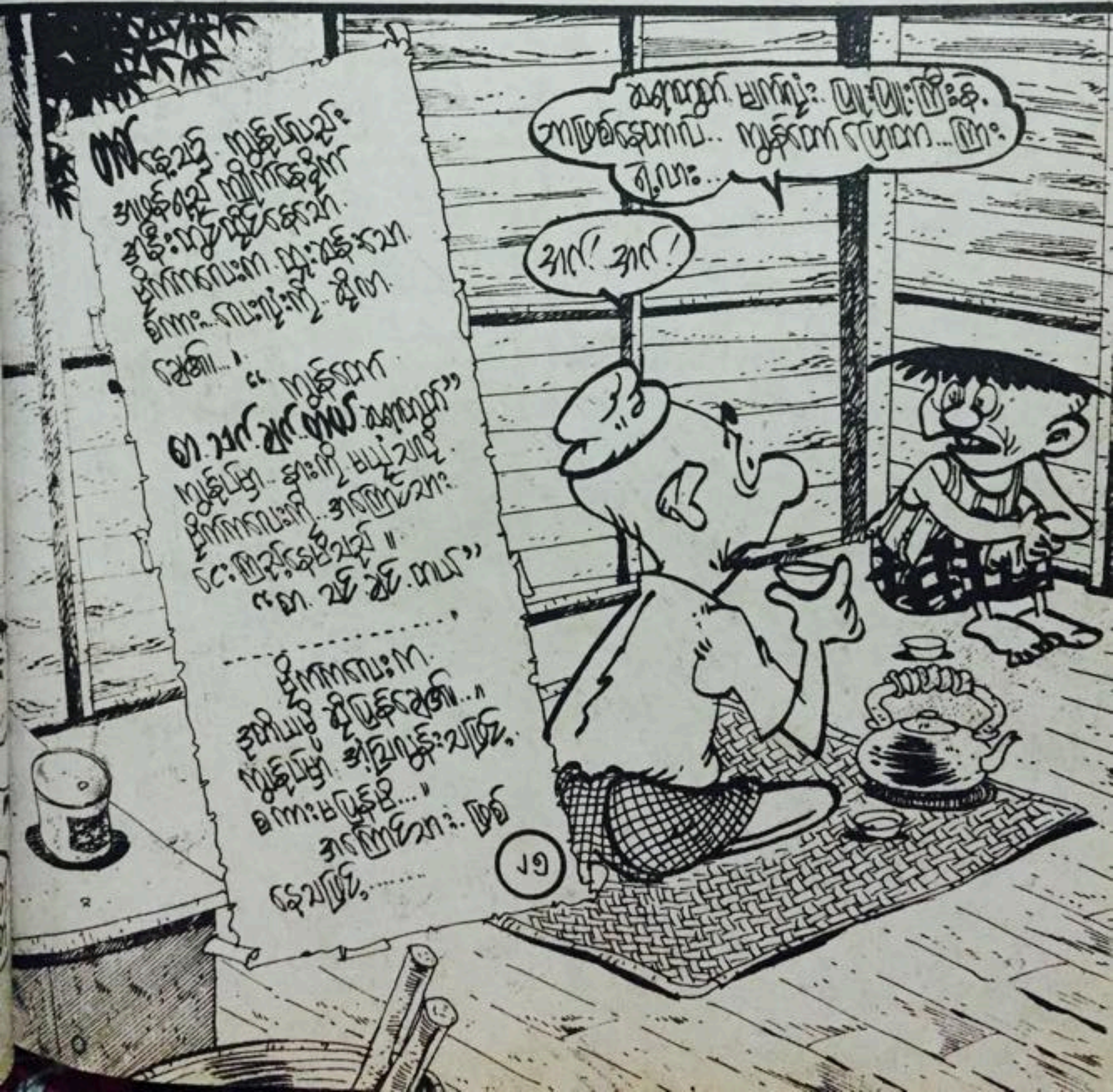
ဒိုက်ကလေးက.. ထူးဆန်းသော
စကား..လေးလုံးကို.. ဆိုတ
ပေါ့ဗျာ..။
" ကျွန်တော်
တ. သက်. ရှည်. တယ်. ဆရာကြွက် "
ကျွန်ုပ်မှာ.. အံ့ဩ၍
ဒိုက်ကလေးကို.. အကြောင်းသား
ငေး၍ကြည့်နေမိသည်။
" တ. သင်. ခင်. တယ် "
ဒိုက်ကလေးက
ဒုတိယမှု ဆိုပြန်လေ၏..။
ကျွန်ုပ်မှာ အံ့ဩလှန်းသဖြင့်
စကားမပြန်နိုင်...။
အကြောင်းသား: ဖြစ်
နေသဖြင့်......
ဆရာကြွက်. မျက်လုံး.. ပြူးပြူးကြီးနဲ့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ.. ကျွန်တော်ပြောတာ... ကြား ရဲ့လား..
အင်! အင်!

အာ.အာ!

၃၀
ဟား ဟား ဟား ဟာ
ဟိုက်!

၃၁

အဟမ်း
အဟမ်း
အိုး

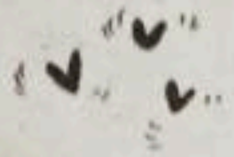

ဆရာမလေးအကြောင်း...
ဆရာမလေး... ရယ်...
ဟင်း
၃၄

အောက်အီးအီးအွတ်!

တစ်နေ့သ၌ မိုက်ကလေး အိမ်မှာမရှိခိုက်
ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်ရှေ့မှ ခေါင်းငိုက်စိုက်ငိုက်စိုက်ဖြင့်
ဖြတ်လျှောက်သွားသည့် ဘာဂလေး ကိုကြည်နိုင်ကို
တွေ့လိုက်ရ၍ မနေသာ မိုက်နှင့် တိုင်ပင်ထားသည့်
အစည်း လျှမ်းဆော်လိုက်မိလေသည်။
ဘာဂလေး၊ အိမ်ပေါ်ကို ကြွပါဦးဗျို့၊ ထိုင်ဦး စကားရှိလို့...
ဪ... ဘာဂကွာ

ဆရာလေး ကိုကြည်နိုင်မှာ ဆရာမလေးနှင့် လူပါတော့ကိုင်ဖက်ချီးမြှင့် ဆရာ
လေးမှာ စိတ်နေသဘောထားကို ကျွန်ုပ်တို့ထက် ပိုသိနိုင်သူဖြစ်ကြောင်း
ဦးကံကလေး ကိုယ်တိုင် ဖွင့်ဟပြောဆိုမိသည်။
အိုဗို ဆရာလေးရေ့... ......xxx xxx.... ...xxx..
ဒီမျိုးက တစ်သက်မှာ တစ်ခါပဲတော့ ကြုံရမြဲကိုး ဆရာတွတ်ရဲ့
ဆရာလေး ကိုကြည်နိုင်၏ စကားကို ကျွန်ုပ် ချီးမွမ်း ထောက်ခံမိ၏။
ကျွန်ုပ်လည်း ပျိုမြစ်စဉ်က ချစ်ရေးသစ်ရာ နယ်ကျင် တစ်ခါကြုံခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်ပါလော။
မသေးမျှင်ကို ကြည့်ရာ သူမသည် ကျွန်ုပ်ကိုလေးစားစွာ ကြည့်နေရှိ၏။

ထိုစဉ်အခါတွင် ကျွန်ုပ်နှင့် မှုံမှာ ဖိုက်ကလေး ကိုရွှေကိုလည်း သတိမရ။ ကိုကြည်နိုင်ကိုလည်း ရှော့မှာထားခဲ့တာ သတိမရ။ ဟို...... အတိတ်က ကျွန်ုပ်နှင့်မှုံတို့ ချစ်ခဲ့ကြသည့် ရည်းစားရက်များ ဆီသို့သာ စိတ်ကူးပျံ့လွင့်သွားတော့သည်။
ရှင်
မှုံ
အခုလေး ကိုကြည်နိုင် အသံကြားမှ ကျွန်ုပ်တို့မှာ အတွေးစွန့်မှ ရုန်းထ လွတ်မြောက်ခဲ့ရလေသတည်း။
အဟဲး...အဟဲး... ဒါက လူတိုင်းမဖြစ်မနေ တုံ့ကြိုက်ရမယ့် ကိစ္စပါပဲ အကောင်တွေနဲ့ မမမှုံ...
အဟဲး... ဟုတ်..ဟုတ်ပါတယ် ဆရာလေးရယ်.. အဲဒါ ကျွန်မတို့ ဖိုက်ကလေး အတွက် အလုပ်ရှုန်း မစဉ်းစားတတ်လို့...
ဟုတ်သဗျို့...
၃၆

ဒီ့ မမချင်တို့
အလုပ်မှမဟုတ်ဘဲ
ဖိုက်ကလေးရဲ့ အလုပ်ပဲလေ၊
အလုပ်ရမယ်ဆိုတာ
သူ့အလုပ်သူသိ
ပါတယ်မမချင်...
အို... ဟုတ်ပါ့ကလား။
ဒီ... ကျွန်ုပ်တို့ အလုပ်မှမဟုတ်တာ။
သို့သော် အချစ်အကြောင်း
နှကန်းတစ်လုံးမှမသိရှာသူ
ဖိုက်ကလေး သည်အချစ်စိတ်
မှန်ကာမဟုတ်တရုတ်လုပ်မိပါက
မချစ်ဘူး ပစ်လိုက်မယ်နော်...ဗျို့
အမယ်လေး
ကိုယ်ကြိုးနှင့်ရပေအုံး
ဟဲ... ကျွန်တော့်ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး၊ သူကြီး ခေါ်ထားလို့ သွားလိုက်ဦးမယ်၊ ဆရာကျော်...

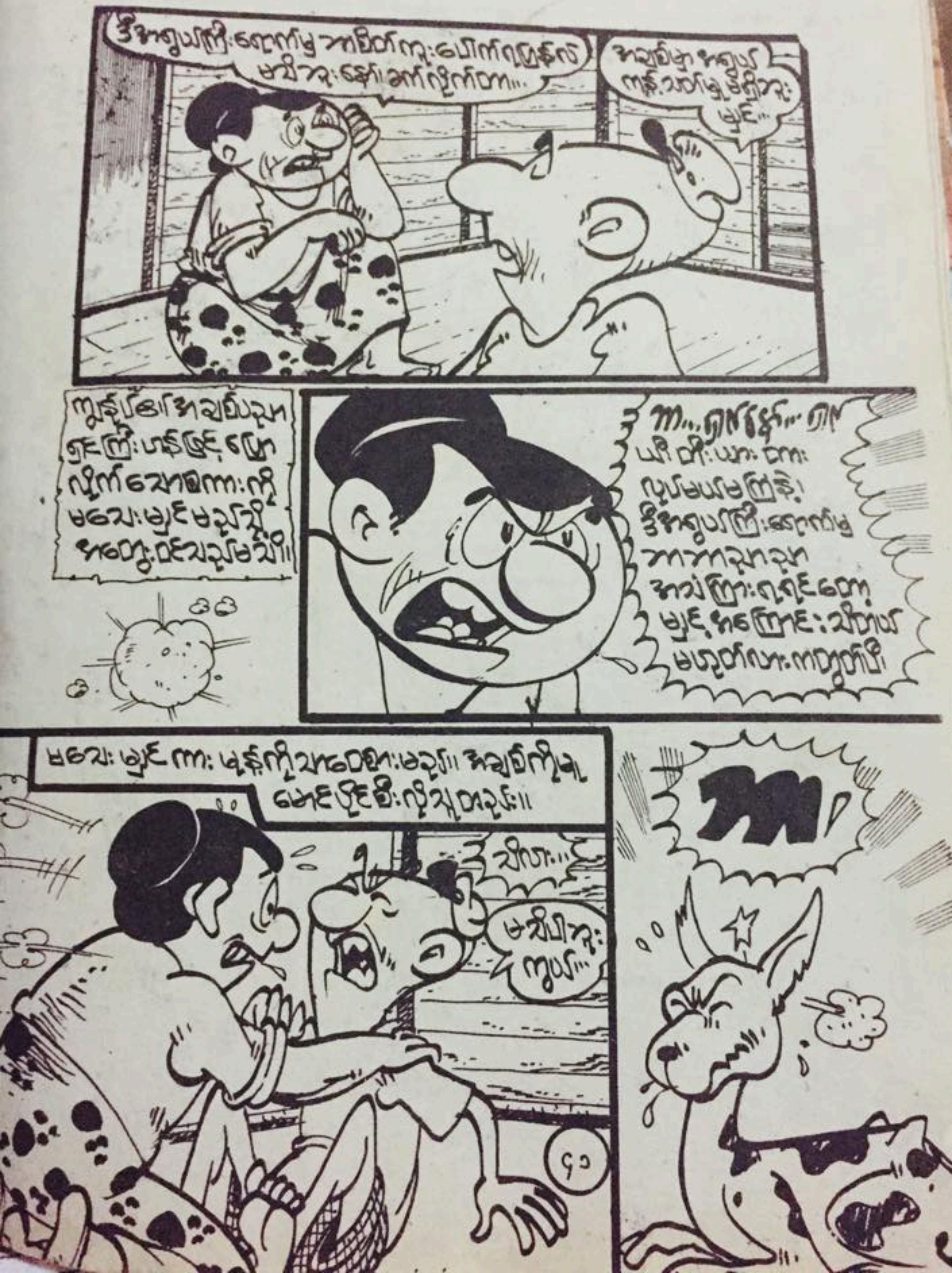

အချစ်မှာ အရွယ် ကန့်သတ်မှု မရှိဘူး မှိုင်...
ဟာ!
သိလား...
မသိပါဘူး ကွယ်...

အသစ်ဆိုသော ဒိန်းခလိန်း နတ်ဖမ်းစားချိန်တွင် သူ့ကသာကပ္ပာ ညွှတ်ထားခြင်း သာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ်လည်း ကပ်သီကပ်သီ နေရသည်။
အဘ တွတ်။
ဟေ..
အဘတွတ် မယုံချင်လား ရှင်းပြလိုက်ရမလား အဘတွတ်
ကျွန်ုပ်မြဲ ဗိုက်ကလေး၏ အဆက်မပြတ်မှုသော စကားကြောင့် ကြောင် သွားရ၏။
ပလုတ် စမ်းပါ
ဒီလိုဒီလို လုပ်တဲ့ဟာလေဗျာ အဘတွတ်။
၄၃
ကျွန်ုပ်မြဲ ဗိုက်ကလေး၏ ပဟေဠိကို ဖြေဆိုးစား မရသည့်ကြားထဲ သူ့တွင် ယမ်းပြနေ သောလက်သီးကို ကြည့်ရင်း ခေါင်းပင် မူးလာချေ၏..... ဒင်းတို့မောင် နှမ ကား ကျွန်ုပ်ကို ဒုက္ခပေးရန် လူဖြစ် လာကြလေသလော။
တွေးမိ ပါ။

ချားရဟတ်ကို
ဟုတ်ပ၊ အဖေတွက်၊ ဟုတ်ပ၊ အဲဒါ... အဲဒါ...
ယပင်နဲ့လား.. ရေကြည်နဲ့လား ဟင်...
အင်း... အဲဒါ... က...
အဟား...

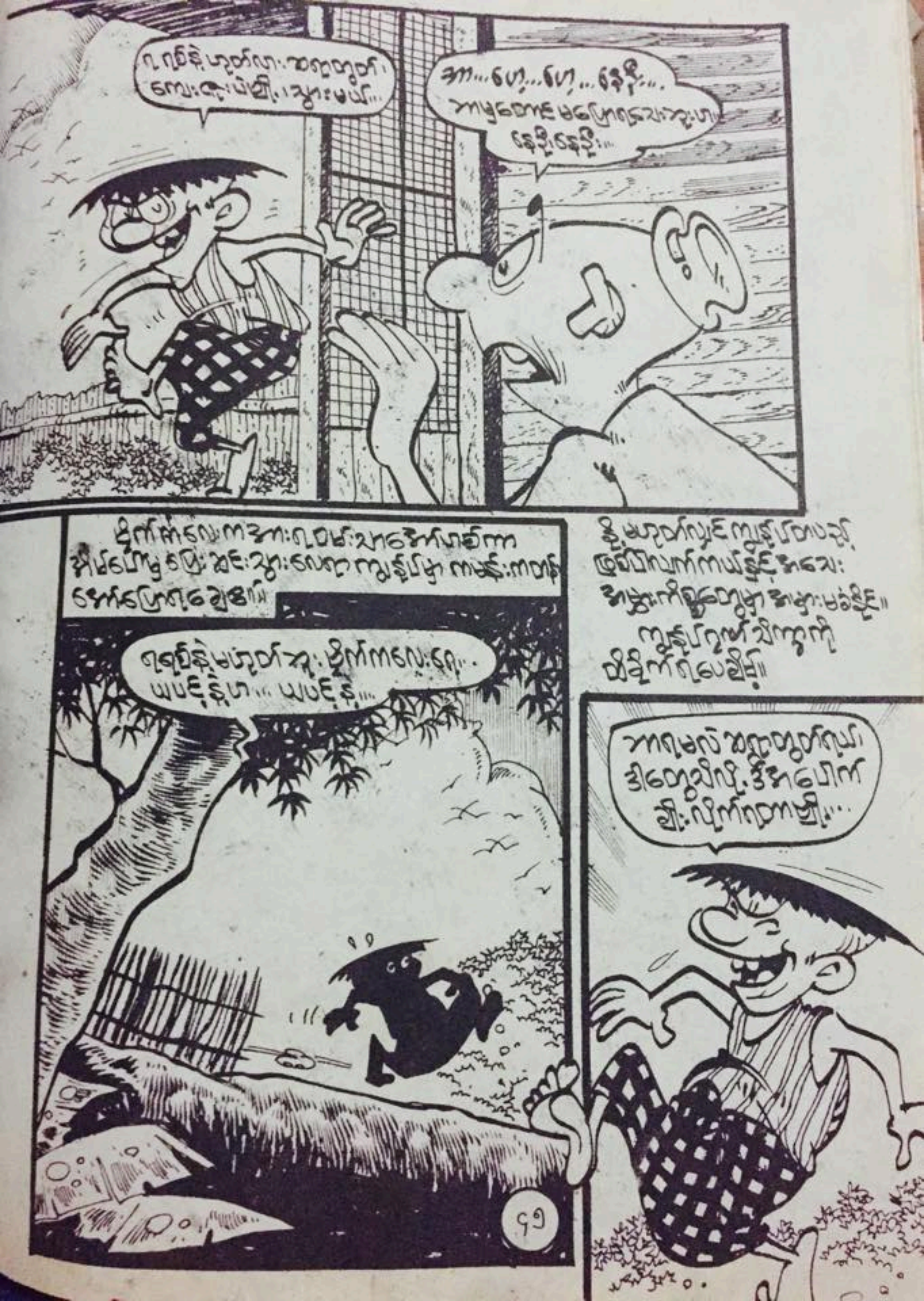
ဂုဂျစ်နဲ့ ဟုတ်လား၊ သရဲတွတ်၊ ကျေးဇူးပဲဗျို့၊ သွားမယ်...
အာ...ဟေ့...ဟေ့...နေဦး... ဘာမှတောင် မပြောရသေးဘူးဟ၊ နေဦးနေဦး...
ဖိုက်ဂျက်လေးက အားရဝမ်းသာ ခေါ်ဟစ်ကာ အိမ်ပေါက်ဝ ပြေးထွက်သွားလေတော့ ကျွန်ုပ်မှာ ကမန်းကတန်း မောက်ပြောရချေပြီ။
ဂုဂျစ်နဲ့ မဟုတ်ဘူး ဖိုက်ဂျက်လေးရေ... မပင်နဲ့ဟ... မပင်နဲ့...
ဒို့ မဟုတ်လျှင် ကျွန်ုပ်တပည့် ဖြစ်ပါလျက် ကာယနှင့် အသေး အင်္ဂါကိုမှ တွေ့မှာ အမှားမခံနိုင်။ ကျွန်ုပ်ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်ရပေဦးမည်။
ဘာရမလဲ သရဲတွတ်ရယ်၊ ဒါတွေသိလို့ ဒီအပေါက် ဆီးလိုက်ရတာဗျို့...

ဒို့. ဒို့...ဟဲ့...
ဗိုက်ကလေး... ဂူသိမ်းဘား ဘာမှာ ဘယ့်နှယ့်သယ့်သူ့ကျပ် ကပ်နေရတယ်...

ဟေ့ကောင်... ဒို့ မဟုတ်ဘူး၊ သို့ ကူ သို့... ပြီးတော့ ဒွဲလဲ မပါဘူး၊ တွတ်လဲမပါဘူးကွ၊

ကောင်းကောင်းမှတ်ထားပါ အောင်သင်ကျော့ဝေဒနာကို မသိကျော်ချင်ဆဲ့ ကျွန်ုပ်ခံစားနေရတာကို မုန်းတို့ သိအားနဲ့ဟွန်း။
အေး... အေးပါကွ။
ခိ...ခိ...ခိ...
သို့ ဆရာမလေး ချားစီးဖူးပါသလား...
ဟာ... ဘယ်လိုကြီးလဲ ချားစီး...ချားစီး ဆိုတော့...
ဟာကွ... ဘုရားပွဲတွေမှာ စီးတဲ့ ချားရဟတ်ကို ပြောတာကွ ဟွန်း။
ဪ... ဒီဒါလား ဟီး...ဟီး...

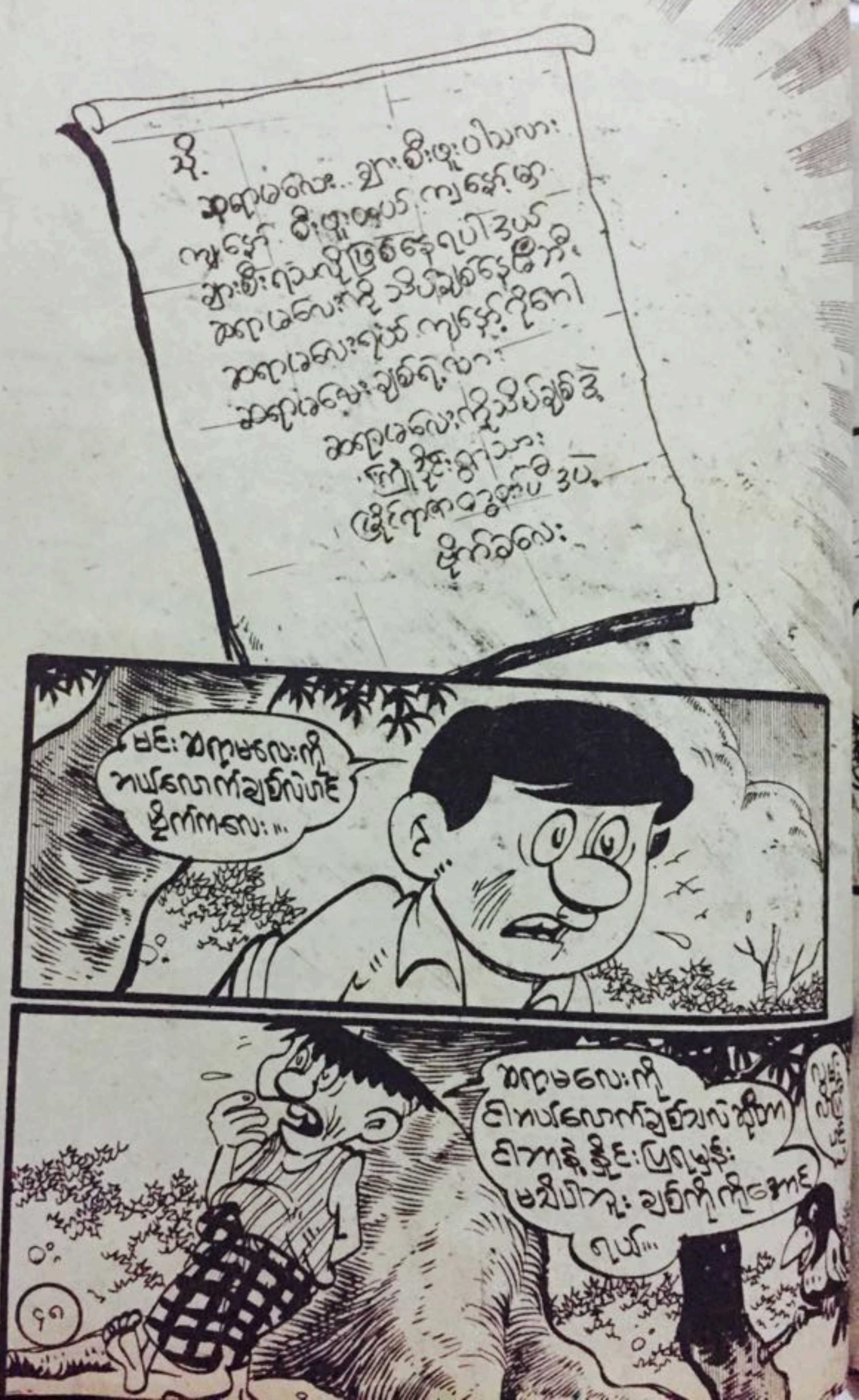

သို့
ဆရာမလေး.. မြင်းစီးဖူးပါသလား
ကျွန်တော့်မှာ
မြင်းစီးရသလို ဖြစ်နေရပါတယ်
ဆရာမလေးရော ကျွန်တော့်ကိုကော
ဆရာမလေး ချစ်ရဲ့လား
ဆရာမလေးကို သိပ်ချစ်တဲ့
မိုက်ကလေး
အင်း ဆရာမလေးကို ဘယ်လောက်ချစ်လဲဟင် မိုက်ကလေး...
ဆရာမလေးကို ငါ ဘယ်လောက်ချစ်သလဲ ဆိုတာ ဘာနဲ့ နှိုင်းပြရမှန်း မသိပါဘူး ချစ်ကိုကိုအောင်ရယ်...

ဒါနဲ့ ဒီကိစ္စ ပျောက်နေတာတို လုံးဝမကြားမိသေးဘူးဟ ဒီကောင်တွေက ရှုံး ကျိန်တွေကွ သိလား။
ဘာတွေတိုင်ပင် နေပါလိမ့်...
အေးပါကွ၊ ဘယ်သူမှ မသိစေရဘူးကွ၊ ဘာကြောင့်ပါဦး မင်း မောင်တွေ၊
ကောင်းပါကွ၊
ဆရာမလေး မြမြမိုးကို ဂ မြင်မြင်ချင်း သိပ်ချစ်မိသွားတာဘာ ဆရာတူတော်ကို ချစ်သလိုလည်း မဟုတ်ဘူး မမမျှင်ကို ချစ်သလိုလည်း မဟုတ်၊ မင်းတို့ကို ချစ်သလိုလည်း မဟုတ်ဘဲ ထူးပါ့တယ်ဗျ၊
ဗြာ... ဆရာမလေး မြမြမိုးရယ်၊ သိပ်ကို ချစ်ရတာ ပါပဲလား၊ ဆရာမလေး ချစ်ရယ်၊
ဟယ်... ဒါကို ဆရာမကို

ဦးဗိုက်ကလေးက ဆရာမလေးကို ချစ်လို့တဲ့ဗျို့၊ ဆရာမလေးကို သွားပြောမယ်။
ဟာ.. ချက်ရှ..
ဟာ... မပြေးနဲ့ ကျွန်တော့်မှာပါ
ချက်ချင်းကား အပြေးမရပ်။ ပါးစပ်မှလည်း "ဦးဗိုက်ကလေးက ဆရာမလေးကို ချစ်လို့တဲ့"
ချစ်လို့တဲ့ဗျို့၊ ဆရာမလေးကို ချစ်လို့တဲ့။

ဆရာမလေးကို သွားပြောမယ်... ဦးမိုက်ကလေးက ချစ်တယ်တဲ့...
ပြောတော့မယ်...ပြော..ပြော...
ဟင်း...ဟင်း...ငါတို့ပြောတာတွေ ဘာတွေ ကြားသွားသေးလဲဟင်... ပြောစမ်း ချက်ချင်းပြောစမ်း...
ဦးမိုက်ကလေးတို့ပြောတာ ကြားတယ် ... ဆရာမလေးကို ချစ်တယ် ဆိုတာလဲ ကြားတယ်...
ဟိုက်..
မိုက်ကလေးခမျာ ဟိုက်ခနဲ ဖြစ်သွားရှာ၏။

ဗိုက်ကလေးကား တဟိဟိတည်း ဟိုက်နေရှာ
မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော်လဲ နားကောင်းပါတယ်၊ ဦးဗိုက်ကလေးလဲ စကားပီပါတယ်ဗျာ၊
အဘူမလေးကို သွားမပြောပါနဲ့ဗျာ၊ ချက်ချုပ်ရာ နော်နော်...
ဟိုက...

သက်ရှည်၊ ဦးဖိုက်ကလေး ဒီတစ်ခေါက်တော့ ဝင်ရှင်မင်းအတွက် ကြက်တူရွေးလေး တစ်ကောင် ဖမ်းလာခဲ့မယ်ကွ။
တကယ်မှာဟုတ် ဖမ်းလာပေးမှာလား...
ဖိုက်ကလေး လည်း ညီဖိုး
တကယ်ပေါ့ကွ၊ တစ်ကောင်တော့ မဟုတ်ဘူး၊ နှစ်ကောင်...
တကယ်နော်...
တကယ်ပေါ့ သက်ရှည်၊ ဦးဖိုက်ကလေး မညာတတ်ပါဘူး၊
ဦးဖိုက်ကလေး ညာတတ်ပါတယ်၊ ခုနကတင် ကျွန်တော့်ကို ညာသေးတယ်
ဟိုက်...

အခန်း (၈) ကျွန်ုပ်နှင့် ဟိုချာ

ဖိုးကာလေး
ကြောက်သွားပုံ ထင်တယ်
ဟုတ်ပါပြီ..
ဖိုးကာလေးရဲ့
ငါ့ကို အရူး
၁၇

ကျွန်တော်

အခန်း ‹၉› ရွှေအိပ်မက်

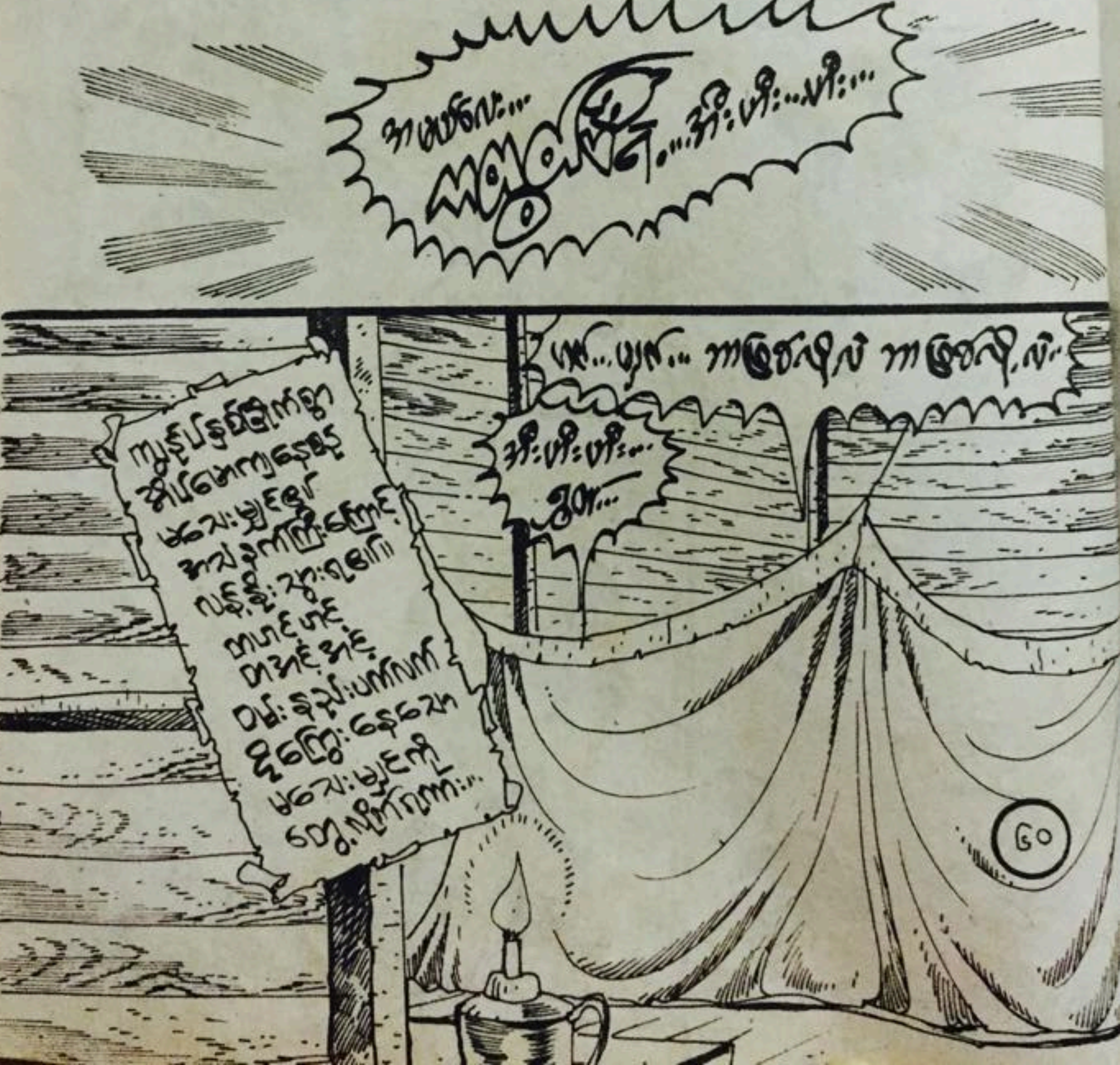

မေးနေသည်ကို မဖြေဘဲ ငိုရှိုက်နေချေ၏ ကျွန်ုပ်မှာ ကင်းများ ကိုက်လိုက်လေသလားဟု ပျာယာခတ်ကာ စောင်တွေထဲ လှန်လှောရှာဖွေမိသည်။
အရေးထဲ ဘာတွေ လိုက်ရှာနေတာလဲတော့...
ကျွန်ုပ်မှာ မျက်နှာရပါမည်လားဟု ပျာယာခတ်မိသလောက် မျက်နှာမရ ခွေခေါက်ရ ဖြစ်ရချေပြီတည်း။ မျှင့်အောက်သံ ကြားတိုင်းလန့်နေ တတ်သော ကျွန်ုပ်မှာ ဘာလုပ်ရ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိတော့။
အတန်ကြာသည်ထိ ငိုရှိုက်နေချေ၏ ကျွန်ုပ်မှာ ချော့မော့မေးမြန်းရတော့၏။
မျှင်.. ဘာဖြစ်သလဲဟင် ကိုကိုတွက်ကို ပြောပြစမ်းပါဦး...

မှုန်..အိပ်..အိပ်မက်မက်တာလား..ဟိုက်?..အိပ်မက်ထဲမှာလေ..
ဟင်း..ဟင်း..ဟင့်..
ဘကြီးအိပ်ပေါ်
ဘကြီးအိပ်ရုံပဲ..
ဇော့..ချက်ချင်း..ပေါင်းနှုန်းပင်ကပေါက်. ဦးကကြီး တင်ပီ ဒီနေ့ကြောင်သာ. မှုန်.ကို ကြောင့်ရေး ကုန်ပြီမှာ ရှိုက်ကြီးမတတ်..။ အိပ်မက်ထဲမှာ. အသိမှုန်ကို ဒီနေ့ကြောင့်အောင်မြင်ပိုက်သူမှာ. အသုံးနည်း..။ ဖိုးသူသည်. ကုန်ပြီဖော်။ ရှင်သူ ဝပ်ဝပ်ဝပ်ပေါ်သည်....။
ကြောင်မင်း. အိပ်မက်ထဲမှာ. မှုန်.ကို ဘာလို့. ရှာကား ဆောကား လျှပ်တိုက်သလဲ. ကြောင်မင်း ဘာ.
မမားဆို. ဖိုးပြည်သူကြွ. ဗျို့.
ဆိုတော့ ခံယူပ မယုံပုံ ပေါ်တာလား. သမီး...
၆၂
အိပ်. အိပ်မက်ထဲမှာ.. ကိုကိုကြွက်ရှယ် မှန်ရယ် နိုက်ကလေးရှယ်... ဝူး.ဝေးနာက်တာ. ဝူး.ဝေးနာက် အဟင်း. ဟင်း. ဟ.

ကျွန်ုပ်မှာ ကတုန်ကယင်ကြီး ဖြစ်သွားရလေ၏။
အီး...ဟီး...ဟီး...

၆၃

ဂျီ၊ ကျွန်ုပ် ဂျီကို ကြောက်ပါသည်။
ဟင်း...
ကြောက်စရာကြီးနော်
ဘွားဘွား၊
မကြီးအောင်
ဘယ်လိုလုပ်ရ
မလဲဟင်။
စိတ်ထားကောင်းရင်
၆၆
ကိုကိုတုတ်၊ မျှင်တို့အိမ်ထောင်
သက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာ တစ်ခါမှ
အလှူအတန်း မလုပ်ဖူးသေးဘူးနော်
အဲဒါ မျှင် အလှူအတန်းလေး
ပေးလိုက်ချင်တယ်
ကိုကိုတုတ် ဘယ်လို
သဘောရလဲဟင်။
ကောင်းတယ်မျှင်
ကိုကိုတုတ်လဲ
လှူချင်တယ်

ဟုတ်တယ် ကျွန်ုပ်တို့ အလှူတော်ခုကို
သူကလေး· အချစ်မျက်နှာက လမင်းကြီးလိုပဲ...တဲ့...။
ဟုတ်ပ ဟုတ်ပ မျှင်

သေးမှုင်ကား လက်ချောင်းများကို ချိုးလိုက် ဖြန့်လိုက်လုပ်ကာ စဉ်းစားခန့်
မှန်းနေသကော။
ကိုကိုတွက်၊ မှုင်တို့ဟိုတလောက ရထားတဲ့ သားကောင်ကြီး နှစ်ကောင် ရောင်းရငွေက ဒီလောက် ရှိတယ် မဟုတ်လား။
ဖသေးမှုင် လက်သီး တစ်ချောင်းထောင်ပြ၏။ တစ်ထောင်ကို ဆိုလိုကြောင်း
ကျွန်ုပ် သဘောပေါက်သည်။
ဟုတ်တယ်မှုင်၊ တစ်ထောင် ရှိတယ်လေ၊ အဲဒီ တစ်ထောင်လောက်နဲ့တော့ မဖြစ်သေးဘူး၊ ကျွန်ုပ်တို့ အလှူဟာ ဤကျေးရွာတင်မက ပတ်ဝန်းကျင်ရွာတွေအထိ ပြောစမှတ်တွင် ကျန်ရစ်ရမယ်၊
ဖသေးမှုင်ကား ကျွန်ုပ်စကားကို ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် နားထောင်နေရှာ၏။
ကျွန်ုပ် ငွေကို ကြိုးစားရှာ အုံးမယ် မှုင်...

အိုး

အခန်း (၁၀) တစ်ပင်ကိုတစ်ပင် လှက်စေသော

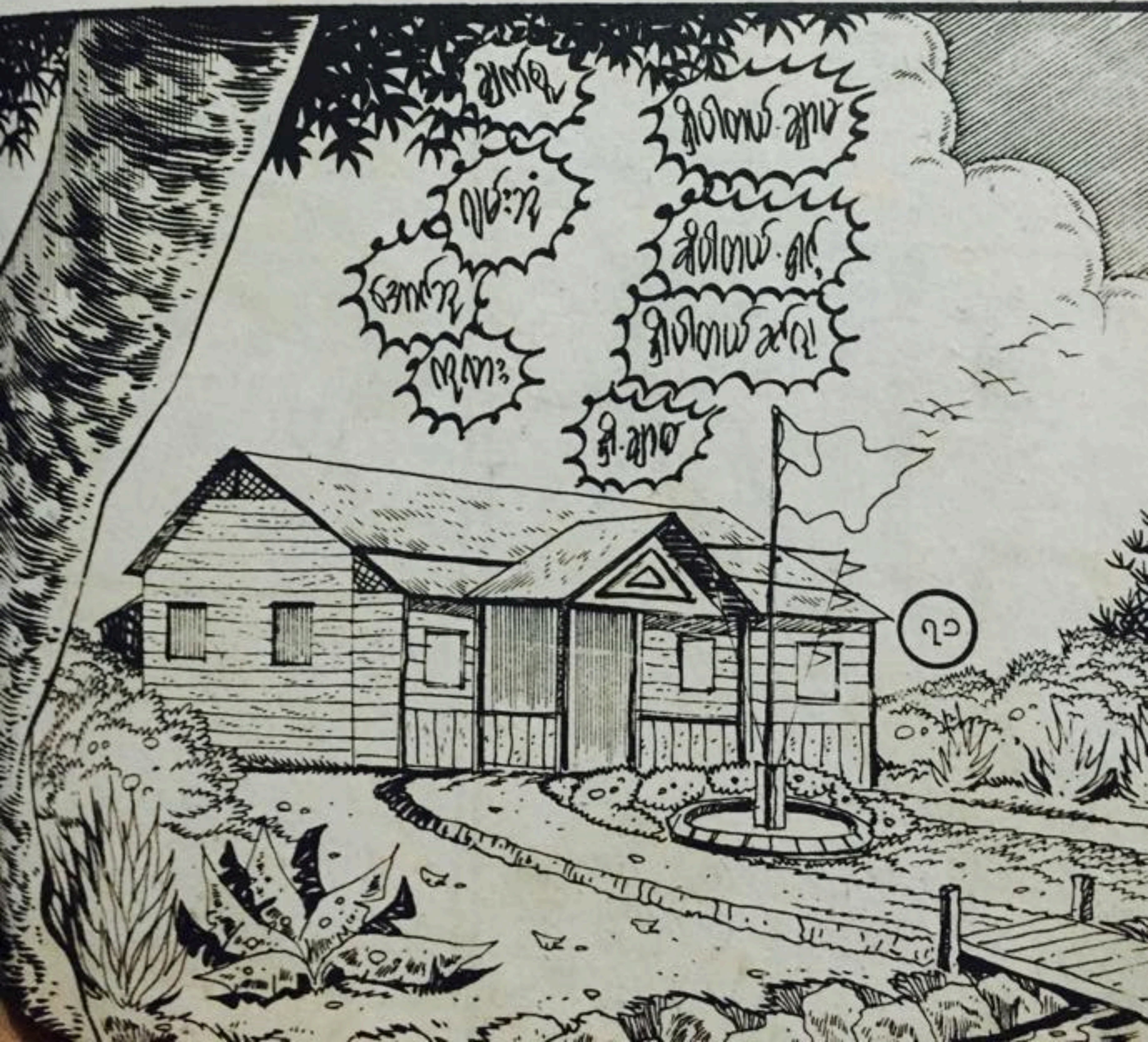

ဪရှင်
ဖြော..အ..အင်း..

B.U.T ဘွတ်· အဖေ! ဘွတ်
PUT
BUT
ဟော့· သမီးလေးပဲ· ပြန်လာပြီ
၇၂

ဘယ်ကိစ္စလဲ သမီး အဆင်ပြေ ရဲ့လား..ဟင်...
သမီး ကျောင်းက ပြန်လာတာပါ အမေ

အိုး...
ဒီနေ့တော့ ဒီကောင်
သူ့ကျမကလေး လက်ထဲ
မရောက်ရောက်အောင်
ထည့်ရမယ်...
ဟဲဟဲ

အဟင့်.အဟင့်
၂၂

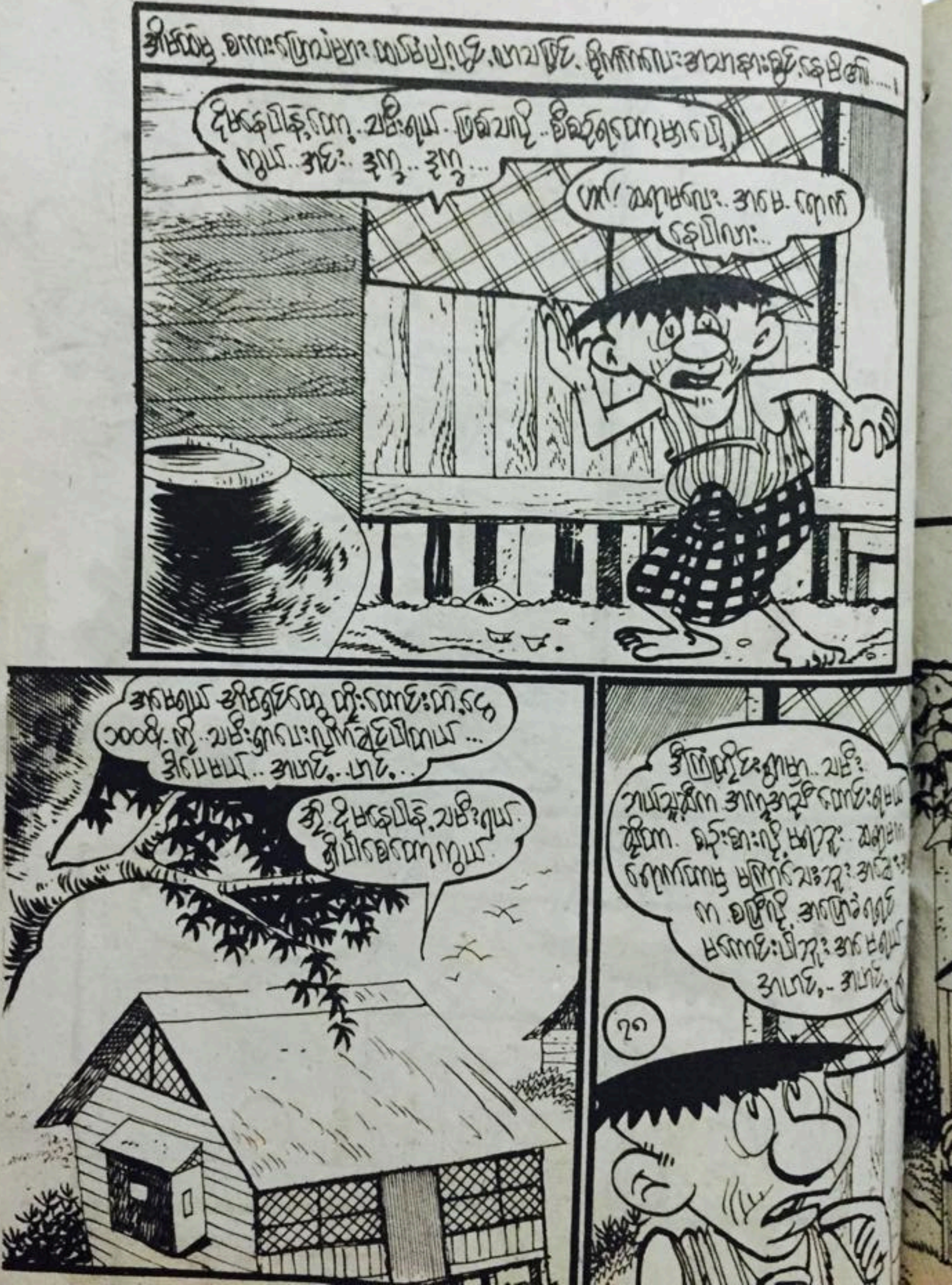
ဟာ! သမီးလေး.. အမေ. ရောက်နေပါလား..
ဒီ. ဦးဖေနိုင်ပါနဲ့. သမီးရယ်. ရှိပါစေတော့ကွယ်.
၇၁

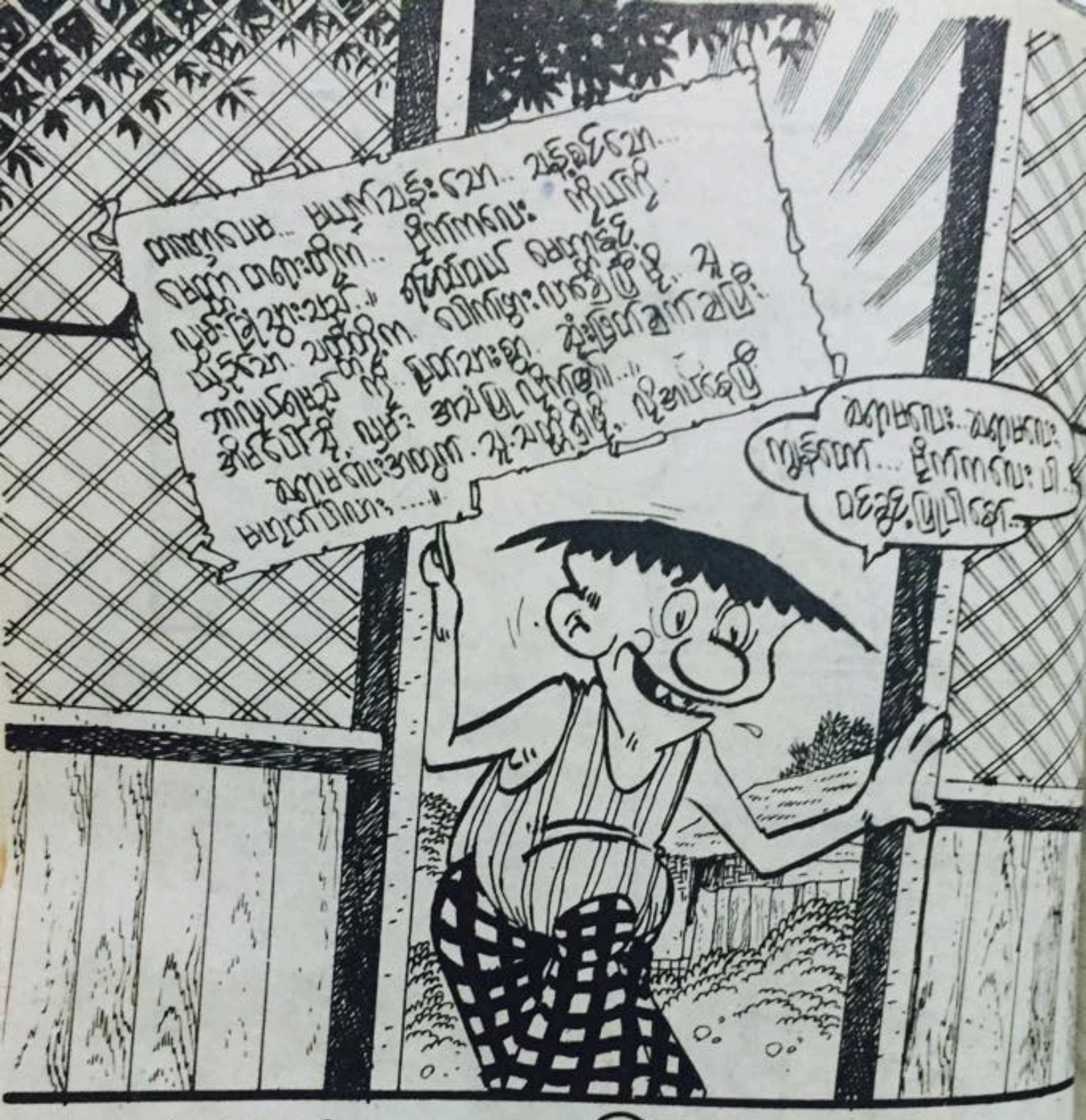

ဒုတိယပိုင်း

ဆက်ဖတ်ပါဦး

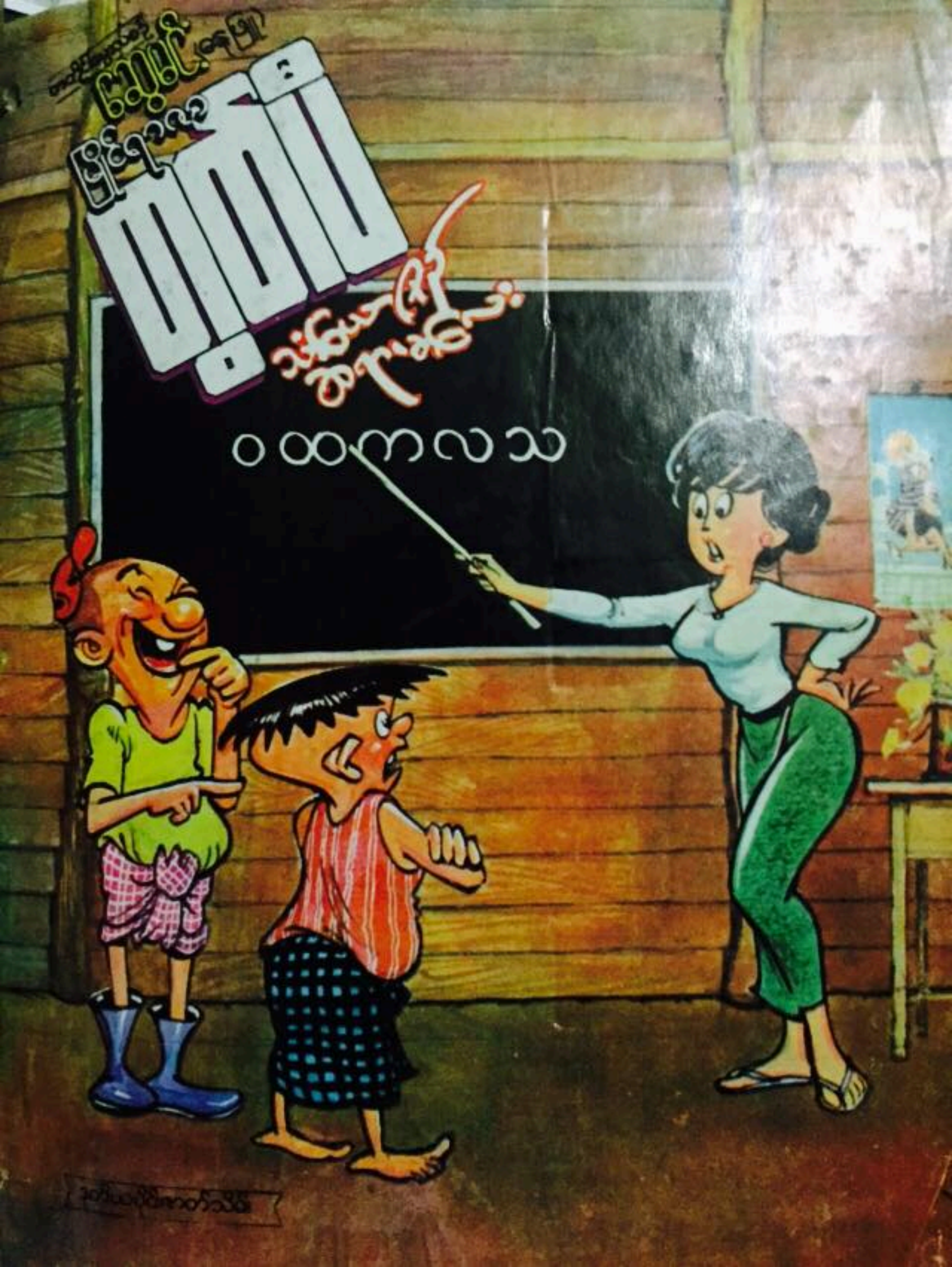
ဝ ထ က လ သ

ဆွေမင်း(ရေးသည်)

ဒုတိယ ပိုင်း

အခန်း ‹၁၁› မမျှော်မလင့် ကံကြမ္မာ
အခန်း ‹၁၂› သုံးလွန်းတင်မှ ကြိုး
အခန်း ‹၁၃› မကြုံစဖူးကိစ္စ ကြုံတိုင်းက
အခန်း ‹၁၄› အပြစ်မှန် နှင့် ရင်ဒဏ်ရာ
အခန်း ‹၁၅› ကစဉ့်ကလျားနေ့ရက်များ
အခန်း ‹၁၆› တမွှမွှ ဝေဒနာ
အခန်း ‹၁၇› မပြီးသေးသော ကြက်တူရွေး
အခန်း ‹၁၈› မေတ္တာပန်းတို့ ပွင့်လေရာ

ဒို င် း မ င် း မ င် း ဝ အော င်

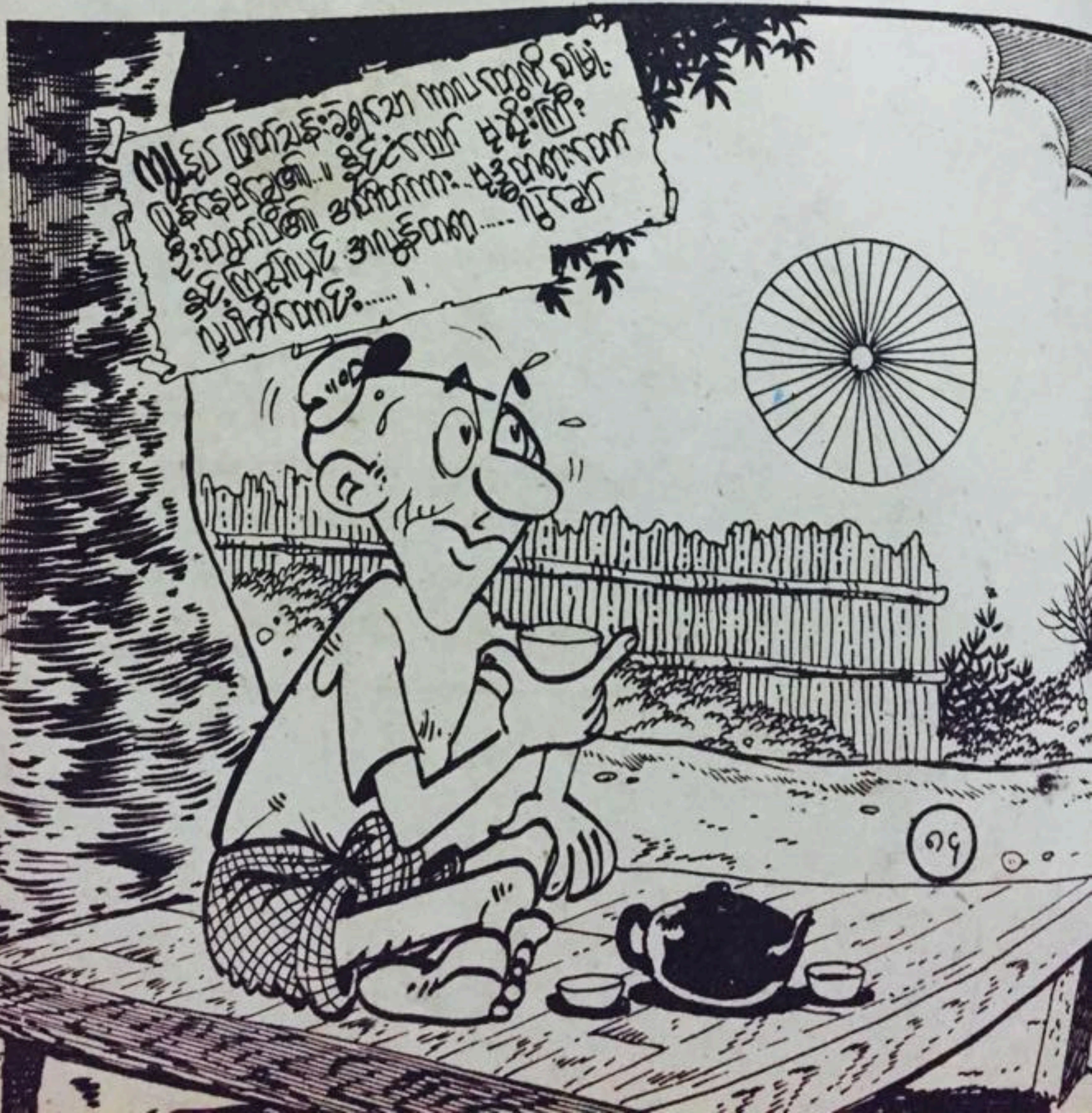
ကျွန်ုပ် ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော ကာလတွေကို ပြန်ပြီး
ပြန်တွေးမိတော့၏..။

ငွေ

ဟား

၁၁

ဖောက
၇၉

သူ့မိန်းမက. သိနေသလိုပါကွ. ငနော မှိုကြီးကလေး..
ဟင်!
ဟုတ်.. ဟုတ မင်း.. သတိရပါပြီ
ကျွန်ုပ်ပြောသလို. ဒီလိုအဖြစ်မျိုး မရှိခဲ့ဘူး.. ဒီကောင်ကျ..
ဟင်!
ဒီအကြိမ်း ဆိုရင်. ကျွန်ုပ်ပါတို့. ရှေ့တွင်မကြာမီ... ပြန်ပြီးပြောလိုက်မယ်ပါဦး. မှိုကြီးကလေးရယ်
မှိုကြီးကလေးကား...အချစ် အမှုသည်းနေသည်ပေ။ ကျွန်ုပ်ပြောသမျှ ရှက်ရွံ့ ရာလေသာပြန်ပြီး. အိမ်ပြန်ကားဖက်. ငုံ့ကြီး ထိုင်နေလေ၏. သူ့မှာ. ကျွန်ုပ်ကိုင် စိတ်ပြတ်နေရှာ. လေမှသည်ပေ....။

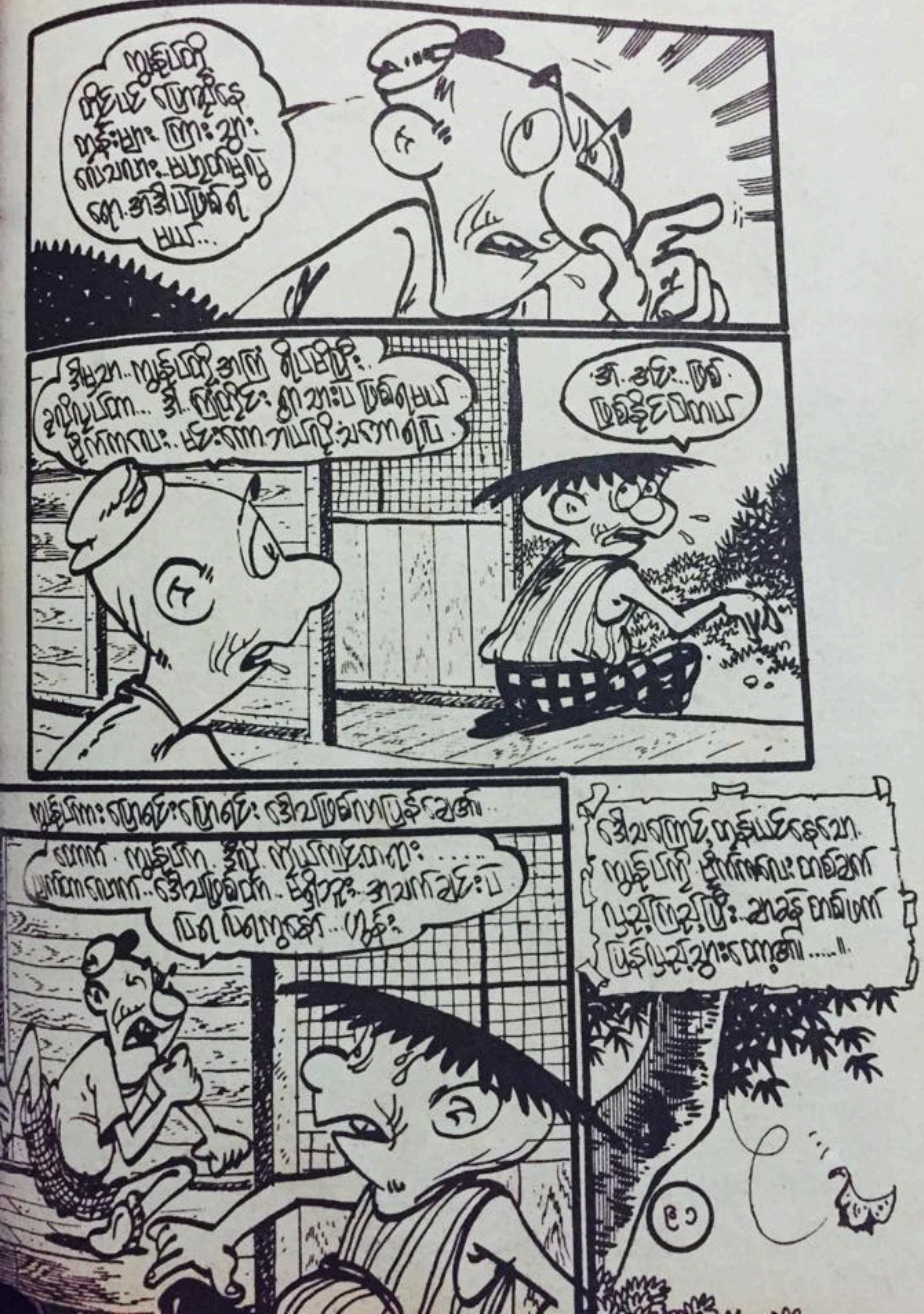
အဲ..အင်း...ဖြစ်
ဖြစ်နိုင်ပါတယ်

တခန်း ‹၁၂› သုံးလွန်းတင်မှ ကြိုး

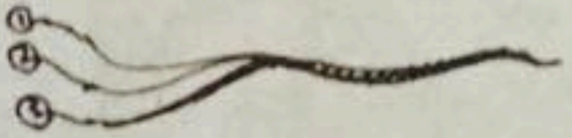

ဒီ..ဒီ..
ကျွန်တော့်ကို စော်ကား
တာပဲ..ဖိုး..စော်ကားတာ..
ဟင်

ဟာ
ဒီ.ဒီ. ဘာသဘောလဲ. ပိုက်ဆံလေး.. ဘာ
သဘောလဲ.. ပြောစမ်း
ပြောစမ်းကွ

မင်း..မင်း..ဟာ.. သ-သ..သစ္စာဖောက် သစ္စာဖောက်ကောင် ကွ..
ဟ.ဟ!
၉၇

ဒီမှာ မိုက်ကကောင်း. ကျွန်ုပ်က.
မွန်ရာရှိကြာတာ. ခွေးကောင်ဖြစ်ရင်
သခ္ချာမမြဲဘူးကွ..
တောက်. ခင်ဗျား.. တောက်မှာ..
တောက်တော့...ဟဲ့...
ငါ့အိုးကွဲသွားပြီ
မကောက်ခဲ့နဲ့ကွ... မကောက်ခဲ့.. ငါ့စေ့ခဲ့
ရောက်ကတ.. ငါ့ပုန်းကြောက်ပြီ..
ခင်ဗျား.. ကျွန်တော်ပြီးရော
ကျွန်တော်ရပြီ..

ဘာကွ...

ဒိ!

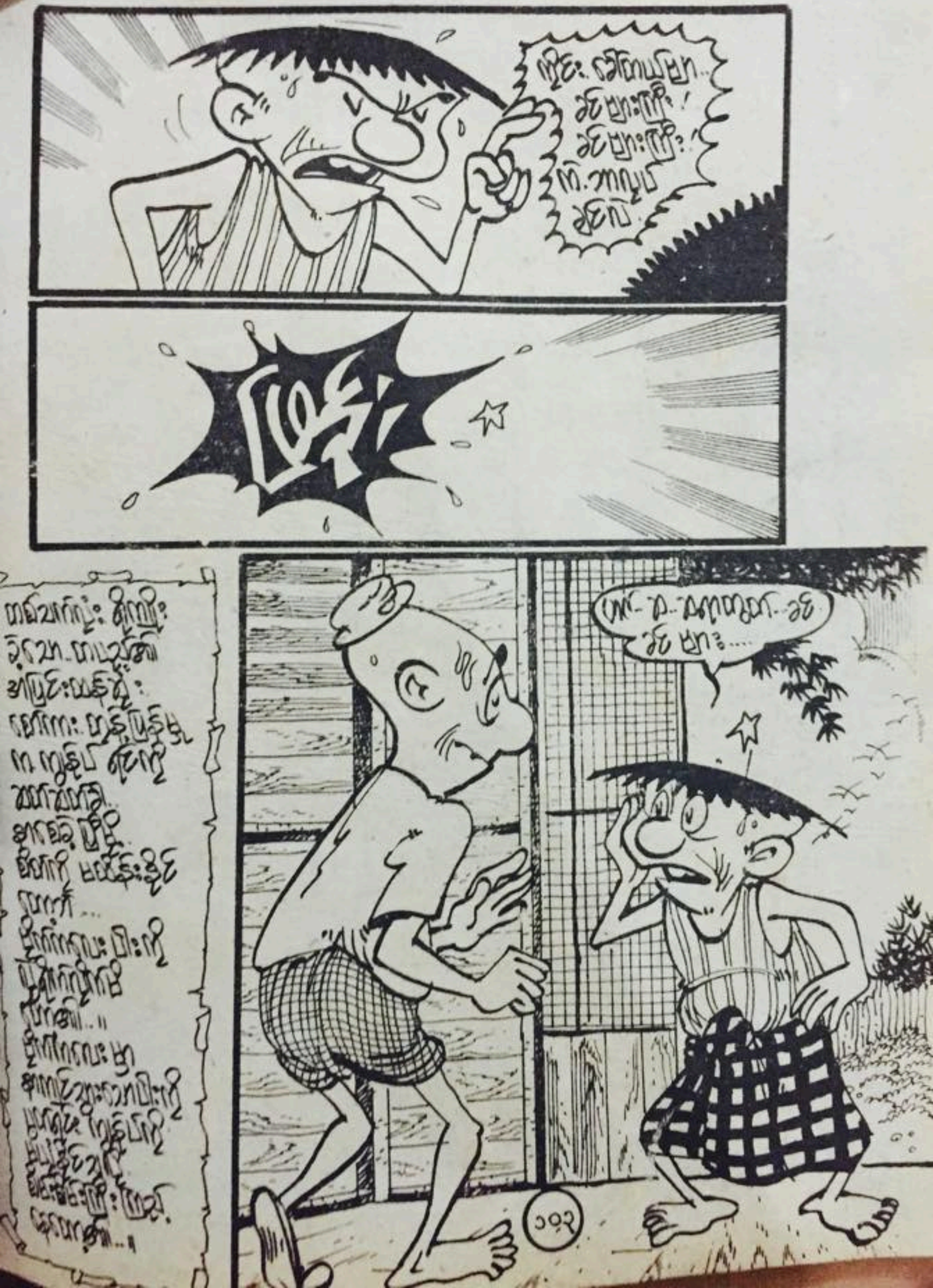

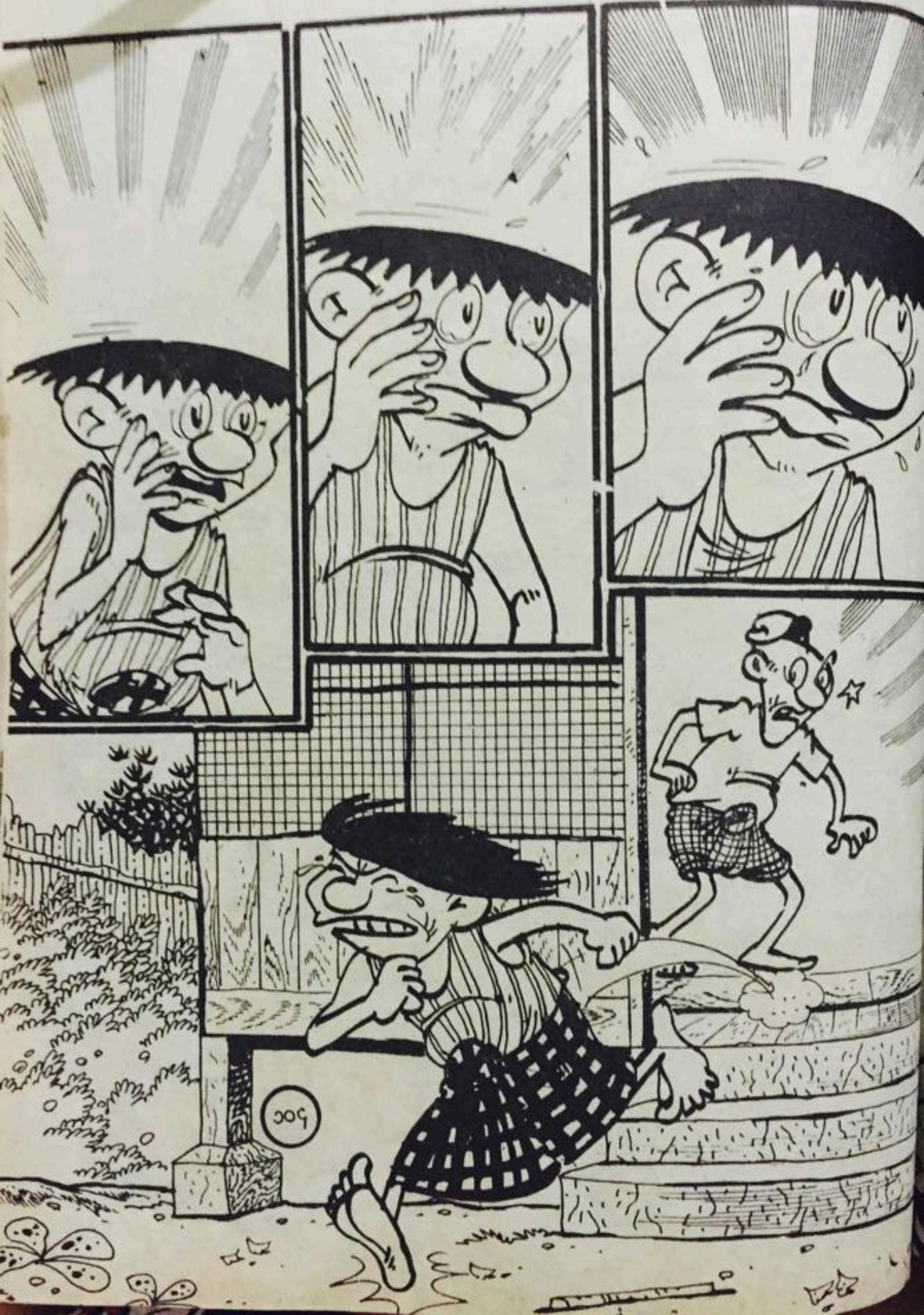
၁၀၄

ยาง!

အခန်း (၁၃) မကြီးထူးရှူးကိုစွ ကြီးတိုင်းက

၁၀၈

၁၀၈

ဦ အမလေး
ဗိုက်နာ...
အီး...
အေး..အေး..ညှပ်ထွမ်းပါဦးကွ
မင်း အမေကို...
ဟဲ့ဦး
ဆေးတောင်းမဆေး
ခေါက်ရောက်ပါပါလား
ကွ
အာ..ရွှေပိုမှ
သေချာလာကတော့ ပိုက်ကြမ်းနဲ့
အရာကျွတ်ကို့ ရှိမြတ်တောင်း ပိုက်ကတော့ အိမ်ပါ
ကျ ဆင်းသွားတော့ ဆိုတာပါကွ
အေးလေ ဘာမကျိုးဆေးမလဲကွ
ကြုံပါလိမ့်မယ်ကွ ဟဲ့..

ဟေး
၁၁၀

သူမတို့က ဖိုးကြက်ဖကလေးကို ကြည့်နေ ကြပါလား..
ကောင်မလေး... ဟိုက ဒီဘူကောပါကို ကြည့်စမ်း၊ ကြားက ဘိုးကြီး ကြည့်နေ နေတာ ...ဟဲ့..
ကျေးဇူးသစ္စာကို နားမလည်သူ အကျင့်ဆိုးသူတို့ ရှုံးသွား..ကျွန်ုပ်မှာ..မရှိပါစေသတည်း ....။
ဟာ
ဟွန်း
ဟွန်း မျက်နှာကလေးညိုး ဒါမျိုးဆို.. ဘယ်တော့ မျက်နှာ ကျနေတာပဲ

အခန်း «၁၄» အဖြစ်မှန် နှင့် ရင်ဒဏ်ရာ

ကိုယ့်ကိုကိုယ် ပြစ်တင်ရှုတ်ချရင်း ငိုကြွေးသည်မှာလည်း... အခါခါ...။
ဒါ. ငါ့ကြောင့်... ငါ့ကြောင့်, ပါပဲ. ပါပဲ
ဦးဘုတ်ကြီး.. ကိုယ့်ကိုကာလေး အကြာ အကြည့်အမြင် သူမှား သူ့ကိုကြိုက် သူမ ဆိုသည်ကိုလည်း... ဦးဘုတ်ကြီးအား အကြောင်းခံ၍.. ရှိုးပေးမှကြောင့် သူမ.. မိုးမိုက် ဖြစ်ခဲ့ရသည်...။
ဒီနေ့ကတော့.. ခါးကိုက်ကို ခုံးခုံးမှာက.. ဦးဘုတ်ကြီးအား အကြောင်းခံ၍ ရှိုးပြတော့မည့်ကို သုံးဖြတ်ပြီး ထွက်လာခဲ့သည်....။
ငါ့ကိုများ ဘာကြော့ ကလေးမလဲ... ပါပဲ..
အို.. ဘာပဲ ကြောကြော ရှိုးပေးဖို့ ငါ့မှာတာဝန် ရှိတယ်.
၁၁၃

ဟင်း
ဟုတ်ပ.ဟုတ်ပ.

ဟုတ်
ဟုတ်ကဲ့ရှင်။

ကျွန်မကို သွားခွင့်ပြုပါဦးနော်
ဟုတ်ကဲ့. ဟုတ်ကဲ့.

အဲဒီကို ပါပဲရှင်

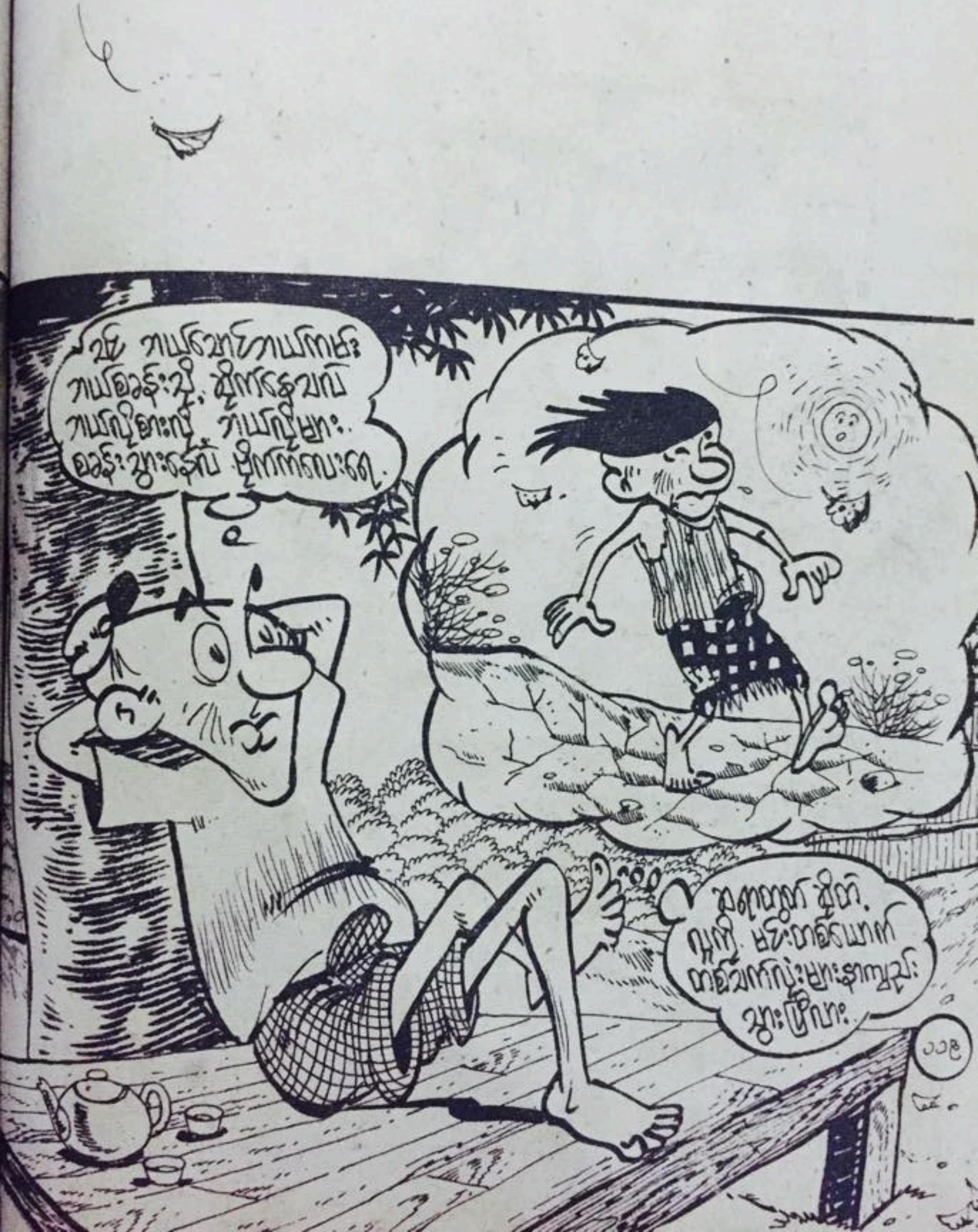

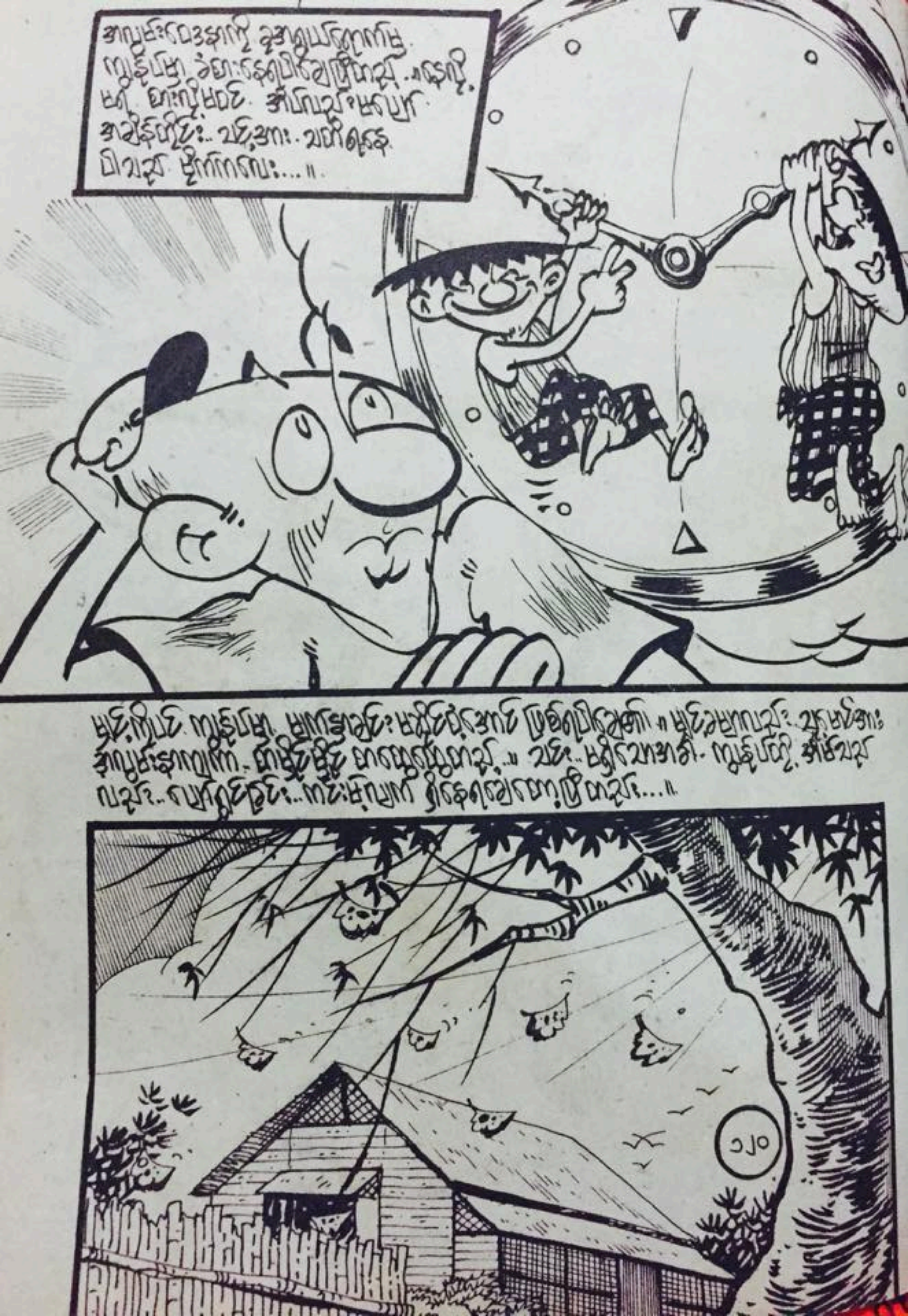
အကျွမ်းဝေဒနာကို ခုအချိန်ပြန်ကြားမှ ကျွန်ုပ်မှာ ဝမ်းနားနေရပါတော့ပြီတည်း..။ နေရှင့် ဗိုလ် ယားကျွဲမဝင် အိပ်ပြောသူ့ရှေ့ပျက် အချိန်ရပါပြီး.. သင့်အား.. သပ်ဂရုနေ ပါသည် ဗိုက်ကကြီး....။
မျှင့်ကိုပင် ကျွန်ုပ်မှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်ပုံအောင် ဖြစ်ရပါတော့၏။ မျှော်မှန်းသည်း.. အကျွမ်းနာကျင်ကာ.. ထိုးမှိုင်မှိုင် ဘာမျှ ဆုံးဖြတ်ရတည်း..။ သို့.. ဗိုလ်ဝေသာအခါ.. ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်သည် လည်း.. ကင်းမှုံကျက် ရှိနေရတော့လေပြီတည်း...။
၁၂၀

၁၂၂

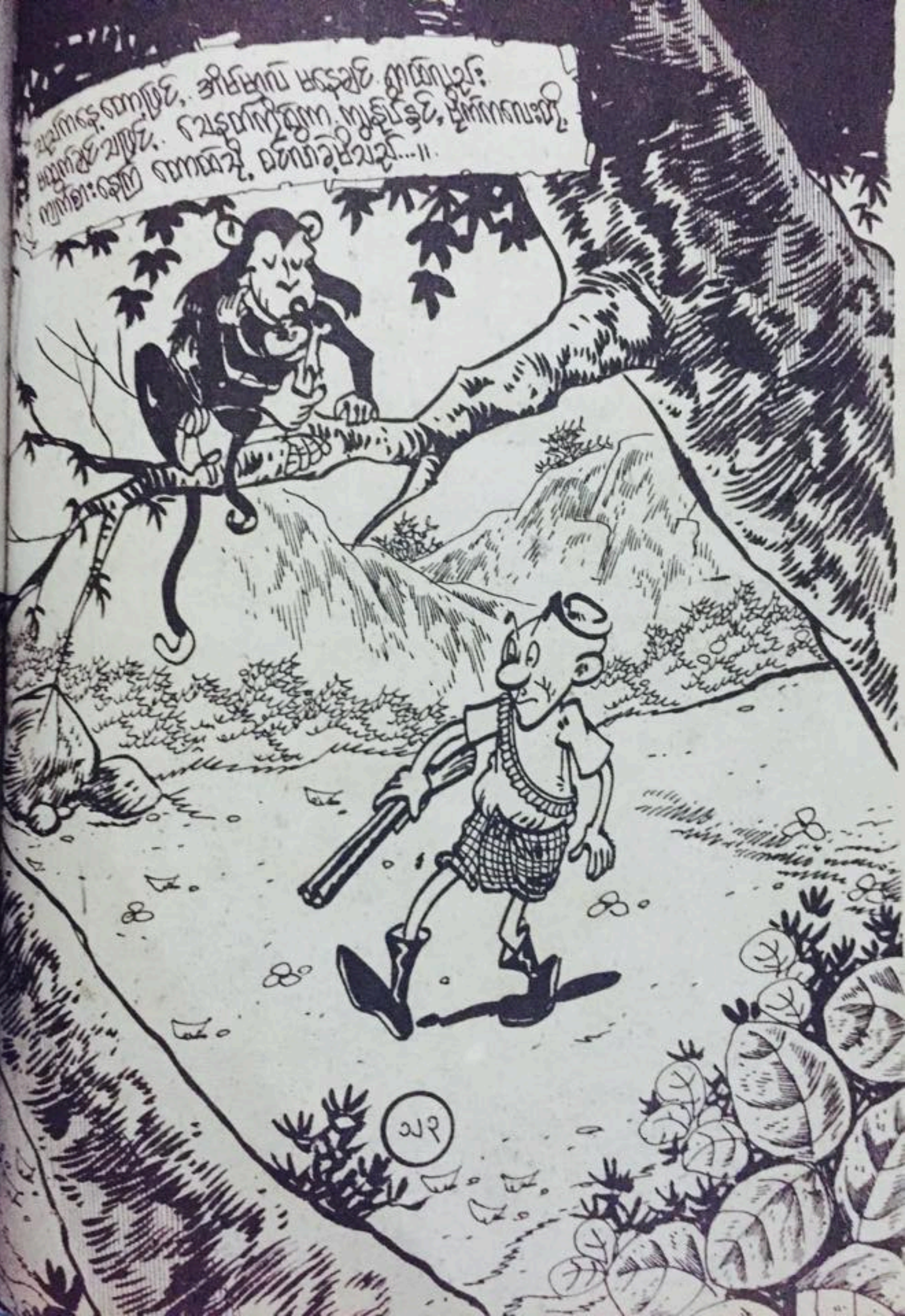
၁၂၃

ကျွန်ုပ် မကြာခဏ ကြုံဖူးသကဲ့သို့.. နောက်ကို လှည့်၍ကာ.လှည့်၍ကာ. ကြည့်မိလေ၏.. သစ်ပင်များ.ကျွန်ုပ် နောက်ကို·ပါလာကြလေသလားဟူ....။
သားကောင်များကို·တွေ့နေရသော်လည်း·ကျွန်ုပ်မှာ·ပစ်ချင်·ခတ်ချင်စိတ်များ ကုန်ခမ်းနေသည်။

၁၂၃

ဘဝခန်း ‹၁၅› တဖွဖွ ဝေဒနာ

ကျေးဇူးပါ
သမီးလေး

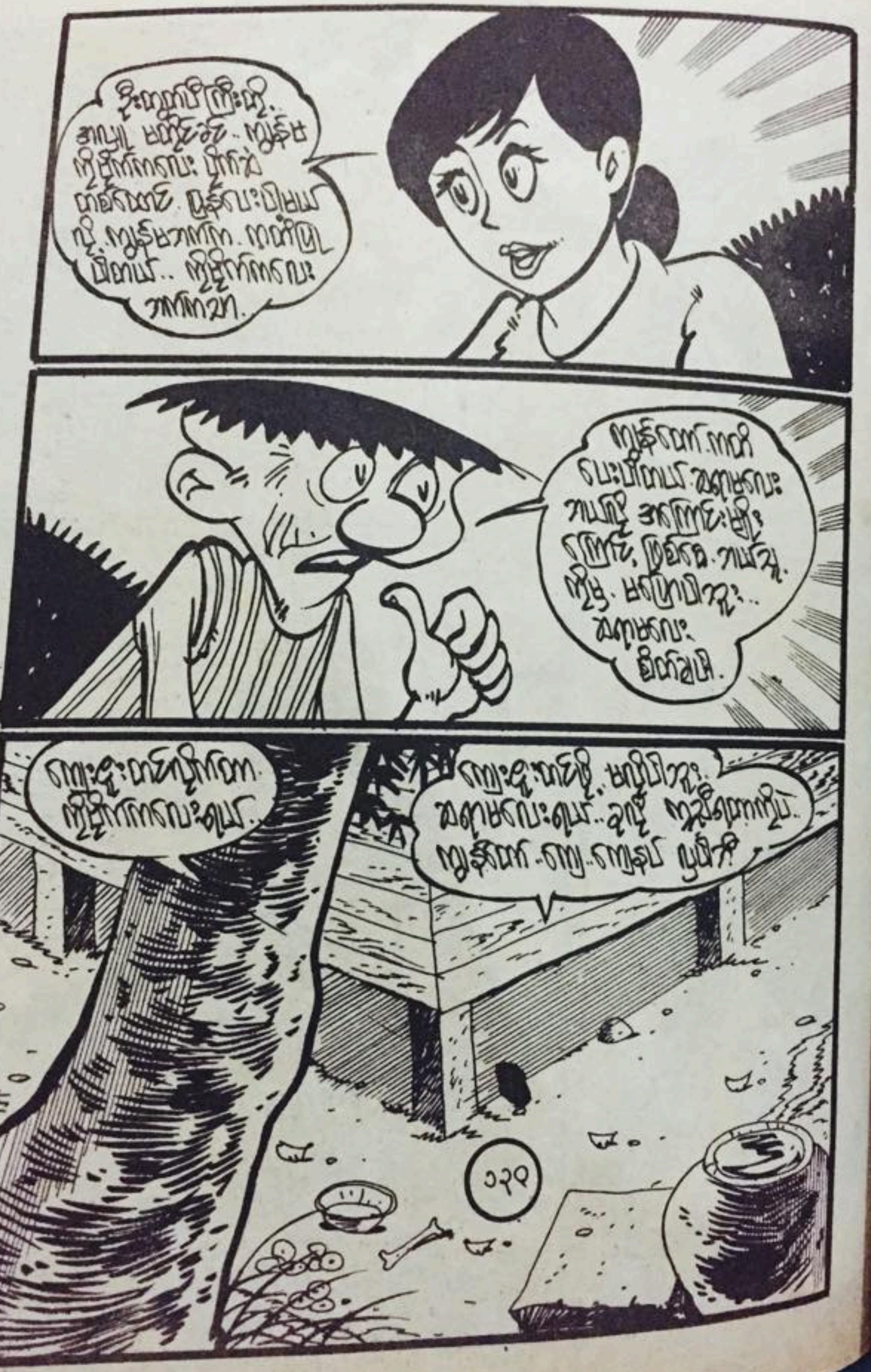

အခန်း (၁၇) မပြီးသေးသော ကြက်တူရွေး

၁၃၃

ဘကြီးရွှေကား..အာဏာနဲ့ကြာ..မျက်စေ့မှိတ်ထားကာ..ဆိုးထားနေပြီးမှ
သတုမလေးကိုလည်းချစ်တယ်..ဟင်..ပြုံး..ပြုံးလော့..
ကြက်ကလေးလည်း..ချစ်တယ်..ဟင်...
ပေါက်
ကော့
ဘကြီးရွှေ၏ အဆုံးအဖြတ်ကြောင့်..သတုမလေး..နှင့်ကြက်ကလေး ပြုံးကျေနပ်သွားလေတော့၏။ ။ ထားနေသည့်ကြက်ကိုပင် မေ့သွားကာ..ချစ်တယ်ဆိုတာကို..ဘကြီး ကျိတ်၍ ...။
သတုမလေးကြောင့်..ဘကြီး မှာမှာသပ်ဖြစ်သွားကာ..
အာ..ဟောက်..ဟောက်ပါ သတုမလေး ကြက်ကလေးကို..သတုမလေးလောက..မ မချစ်ပါဘူး..ချစ်တယ် ပြော..ပြောတယ်ပါ..ဟင်..ဟောက်နော်..သတုမလေး..
ဒီလို..ဘကြီးရဲ့..ကြက်ကလေးနဲ့..ပြုံးကျေနပ်..သနပ်ကျော်ကို..သတုမလေး မသိကောင်းပါဘူးကွယ်....အားမရှိပါ နေပါစေတော့..မသိကျိုးကျေပါဘူး
၁၃၄

ဟုတ်တယ်.. သူက
သူက... အာ...
သူက.. ဘာဖြစ်လို့လဲ

ဘုရားရေ..
ဟုတ်တယ်
သခင်မလေးရဲ့......

သရာမလေး...ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲဗျ..
အိ..အိ..ဘ..ဘာမှ မစဉ်းစားပါဘူးကွယ်...
ချက်ရှုံ၏ အမိန့်ကို နာခံကာ..သရာမလေး မြမြမိုးမှာ.. သပြေပင်အောက်နေရာ ရွှေ့ရတော့၏.....။
သပြေပင် အောက်ဦးလေ.. သရာမလေးရဲ့...
ဟုတ်...အေး အေး...
ကြက်ဟင်းချိုရှင်းက... စားကောင်းတယ်ဗျ..နော် သရာမလေး..
ဟုတ်..အင်း..အင်းပါ
ချက်ရှုံ..မင်းကြက်ဟင်းချိုလေး.. စားကောင်း ညှိုးညှိုး..
အာ..ညိုညိုင်ကာမှ..ရှိတာကနေ ပါ သရာမလေးရဲ့... ဟီး..
၁၃၈

အာ!

ဟင့်..ဟင့်..

ဒုံးဝံ့ဆုံး ကြောင်မင်းရှူ ပြစ်တဘုံနေ့ ဘော ဘောဘော နေနားကို သေနတ်ကို မိုးပေါ်သို့ ထောင်ထောက်၍ ပေါက်လိုက်ပါ သည်...။
ပိုက် ဒိုနေ့ကမ်းထောက်ပင်း ပါဟ
ယနေ့နံနက်ပိုင်းက ရှုပ်ထွေးများလှသော ကျည်ဆံ ဒိုင်းမြည်သံ..။ မူ ကို ပြောလိုက်ပါသည်...။

ဟင်
ဘယ်ကို.. ဖြစ်ကုန်ကြပါလိမ့်,
တောမျိုး.. ပျောက်ပါလား..

ဟုန်း
ဟုန်း
ပြေးကြ. တချို့
တယ်ကြမ်း ပါကွာ
မေမေ.... ဟဲ့
အမေကျွန်တော်ကယ်ပါတော့
မရတော့

သွားတော့မယ် ထင်တယ် - ဘုရား
ဘုရား..

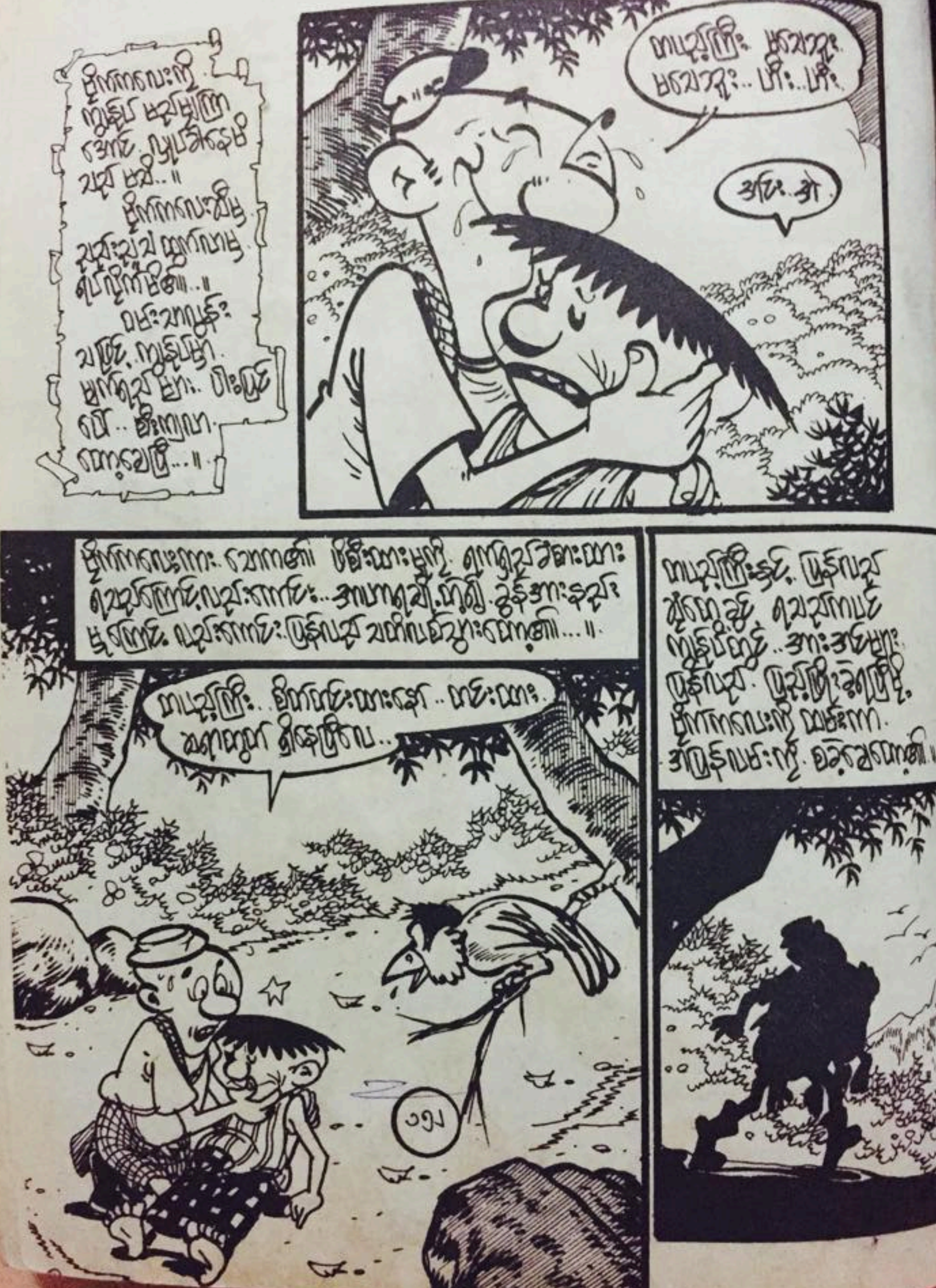

သကြားမှာ ကျွန်ုပ်နှင့် ဖိုးကကလေးကို မြင်လိုက်သည်နှင့် သကင်းသူ့ကို ဦးသွဲ့ ပြန်ရှင်
ရွာသို့ ပြန်ပြေးလေပြီ...။
ဦးကြွက်ပိန်၊ ဦးဖိုးကကလေး ပြန်လာပြီ...ဗျို့
ဦးကြွက်ပိန်၊ ဦးဖိုးကကလေးတို့ ပြန်လာကြပြီဗျို့
ဟော

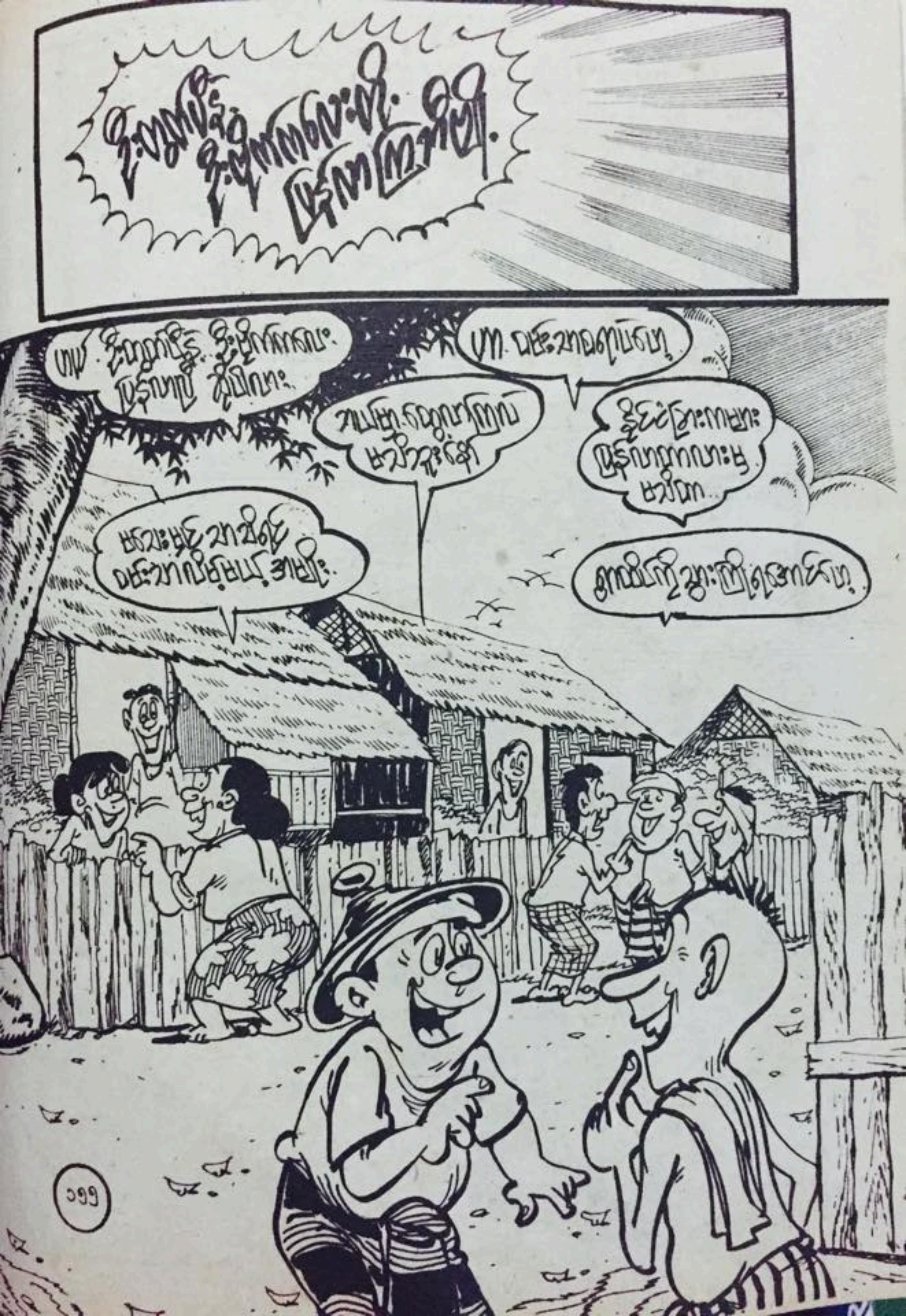

ဦးသတ္တိနဲ့ ဦးဖိုးကလေးတို့ ပြန်လာကြပြီ
ဟယ်... ဦးသတ္တိနဲ့ ဦးဖိုးကလေး ပြန်လာပြီ ဟုတ်လား

ဗျာ!

သားမလေး.. သားမလေး.. ဦးမှိုက်ကလေး ပြန်လာပြီ ဟေ့..
ဟယ် ကိုမှိုက်ကလေး ပြန်လာပြီ.. တဲ့.. မမိုးသာ လိုက်ကြစို့..
တစ်ရွာလုံးက.. သာကေတ၏ သတင်းမြန်မှုကြောင့်.. ရွာထိပ်သို့.. ကိုမှိုက်ကို အပြေးအလွှား သွားကြလေပြီ..။
၁၅၇

ရွာလုံးကျွတ်မျှ ကြိုဆိုနေကြသော ကိုကိုဦး-ရွာသားကြီးကို
ကြည့်ကာ ကျွန်ုပ်မှာ.. ဝမ်းသာကြည်နူးသဖြင့်... မျက်ရည်များပင်
ဝဲလာ၏...။ ထို့... နောက်ကလေး... ကြည့်ရင်းဖြင့်... ကျွန်ုပ်ကိုကို
ချစ်ကြသော... ဝိုင်းကြသော ကိုကိုဦး-ရွာသားများကို....
မျှော်လင့်ဖူး မတွေ့ဘူးပါကလား..
သတ္တုမလေးကော...

ပြီးတော့.
ဆရာမလေး.